

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

Briselē, 2022. gada 30. novembrī
(OR. en)

2020/0365 (COD)

PE-CONS 51/22

PROCIV 116	RELEX 1228
ENV 906	ENER 461
JAI 1218	HYBRID 90
SAN 528	TRANS 596
COSI 232	CYBER 303
CHIMIE 85	TELECOM 375
ENFOPOL 468	ESPACE 101
RECH 505	ATO 70
CT 168	CSC 406
DENLEG 73	ECOFIN 899
COTER 226	CODEC 1343

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA par kritisko vienību noturību un Padomes Direktīvas 2008/114/EK atcelšanu

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) 2022/...**

(... gada ...)

par kritisko vienību noturību un Padomes Direktīvas 2008/114/EK atcelšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru³,

¹ OV C 286, 16.7.2021., 170. lpp.

² OV C 440, 29.10.2021., 99. lpp.

³ Eiropas Parlamenta 2022. gada 22. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes ... lēmums.

tā kā:

- (1) Kritiskajām vienībām kā pamatpakalpojumu sniedzējām ir neaizstājama loma svarīgu sabiedrības funkciju vai saimniecisko darbību uzturēšanā iekšējā tirgū Savienībā, kurā ekonomikas savstarpējā atkarība kļūst aizvien lielāka. Tāpēc ir būtiski izveidot Savienības satvaru, kura mērķis ir gan uzlabot kritisko vienību noturību iekšējā tirgū, nosakot saskaņotus minimālos noteikumus, gan palīdzēt tām ar saskaņotiem specializētiem atbalsta un uzraudzības pasākumiem.
- (2) Padomes Direktīvā 2008/114/EK¹ paredzēta procedūra Eiropas kritisko infrastruktūru noteikšanai enerģētikas un transporta nozarē, kuru darbības traucēšanai vai iznīcināšanai būtu būtiska pārrobežu ietekme vismaz uz divām dalībvalstīm. Minētajā direktīvā uzmanība tiek pievērsta tikai šādu infrastruktūru aizsardzībai. Tomēr 2019. gadā veiktajā Direktīvas 2008/114/EK izvērtējumā tika konstatēts, ka, tā kā darbības, kurās izmanto kritisko infrastruktūru, ir arvien vairāk savstarpēji saistītas un tās ir pārrobežu darbības, aizsardzības pasākumi, kas attiecas tikai uz atsevišķiem aktīviem, nav pietiekami, lai novērstu jebkādas traucējumus. Tādēļ pieeja ir jāpārorientē uz to, lai nodrošinātu, ka riski tiek labāk ņemti vērā, ka kritisko vienību kā iekšējā tirgus darbībai būtiski svarīgu pakalpojumu sniedzēju loma un pienākumi ir labāk definēti un saskaņoti un ka tiek pieņemti Savienības noteikumi nolūkā palielināt kritisko vienību noturību. Kritiskajām vienībām vajadzētu spēt stiprināt savu spēju izvairīties no incidentiem, aizsargāties pret tiem, reaģēt uz tiem, pretoties tiem, mazināt vai absorbēt tos, pielāgoties tiem un pārvarēt incidentus, kas var traucēt pamatpakalpojumu sniegšanu.

¹ Padomes Direktīva 2008/114/EK (2008. gada 8. decembris) par to, lai apzinātu un noteiktu Eiropas kritiskās infrastruktūras un novērtētu vajadzību uzlabot to aizsardzību (OV L 345, 23.12.2008., 75. lpp.).

- (3) Lai arī ir virkne tādu pasākumu Savienības līmenī, kā, piemēram, Eiropas programma kritiskās infrastruktūras aizsardzībai, un valstu līmenī, kuru mērķis ir atbalstīt kritiskās infrastruktūras aizsardzību Savienībā, būtu jādara vairāk, lai labāk aprīkotu vienības, kas apsaimnieko šādu infrastruktūru, nolūkā novērst tādus riskus to darbībām, kuri varētu radīt traucējumus pamatpakalpojumu sniegšanā. Tāpat būtu jādara vairāk, lai labāk aprīkotu šādas vienības, jo pastāv dinamisku apdraudējumu vide, kas aptver pieaugošus hibrīddraudus un terorisma draudus, un aizvien lielāku savstarpējo atkarību starp infrastruktūru un nozarēm. Turklāt pastāv paaugstināts fiziskais risks dabas katastrofu un klimata pārmaiņu dēļ, kas palielina ekstremālu laikapstākļu biežumu un mērogu un rada ilgtermiņa izmaiņas ierastajos klimatiskajos apstākļos, kuras var samazināt konkrētu infrastruktūras veidu jaudu, efektivitāti un ekspluatācijas ilgumu, ja netiek īstenoti pasākumi, lai pielāgotos klimata pārmaiņām. Pie tam iekšējam tirgum ir raksturīga sadrumstalotība attiecībā uz kritisko vienību identificēšanu, jo attiecīgās nozares un vienību kategorijas netiek konsekventi atzītas par kritiskām vienībām visās dalībvalstīs. Tādēļ ar šo direktīvu būtu jāievieš minimālie noteikumi, ar kuriem jāpanāk stabils saskaņotības līmenis attiecībā uz nozarēm un vienību kategorijām, kas ietilpst tās darbības jomā.

- (4) Lai gan dažas ekonomikas nozares, piemēram, enerģētikas un transporta nozares, jau tiek regulētas ar Savienības nozaru tiesību aktiem, minētajos tiesību aktos ir noteikumi, kas attiecas tikai uz konkrētiem to vienību noturības aspektiem, kuras darbojas minētajās nozarēs. Lai visaptveroši risinātu jautājumu par pienācīgai iekšējā tirgus darbībai vajadzīgo minēto vienību noturību, šajā direktīvā tiek izveidots visaptverošs satvars, kas pievēršas kritisko vienību noturībai pret visiem apdraudējumiem, gan dabas un cilvēka radītiem, gan nejaušiem un tīšiem apdraudējumiem.
- (5) Pieaugošās savstarpējās atkarības starp infrastruktūru un nozarēm pamatā ir pakalpojumu sniegšanas tīkls, kas arvien vairāk kļūst par pārrobežu un savstarpēji atkarīgāku tīklu, kas izmanto būtiskas infrastruktūras visā Savienībā enerģētikas, transporta, banku, dzeramā ūdens, notekūdeņu, pārtikas ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas, veselības, kosmosa, finanšu tirgus infrastruktūras un digitālās infrastruktūras nozarēs un dažus aspektus valsts pārvaldes nozarē. Šī direktīva attiecas uz kosmosa nozari attiecībā uz konkrētu pakalpojumu sniegšanu, kuros izmanto uz zemes izvietotu infrastruktūru, kura pieder dalībvalstīm vai privātpersonām vai kuru tās pārvalda vai apsaimnieko; tāpēc šī direktīva neattiecas uz infrastruktūru, kas pieder Savienībai vai ko tā pārvalda vai apsaimnieko, vai kas tiek pārvaldīta vai apsaimniekota tās vārdā Savienības kosmosa programmas ietvaros.

Enerģētikas nozares un jo īpaši elektroenerģijas ražošanas un pārvades metožu jomā (attiecībā uz elektroenerģijas piegādēm) saprot, ka gadījumos, kad tas uzskatāms par lietderīgu, elektroenerģijas ražošana var ietvert kodolelektrostaciju elektroenerģijas pārvades daļas, bet neietver pašus kodolelementus, uz kuriem attiecas nolīgumi un Savienības tiesības, tostarp attiecīgi Savienības tiesību akti par kodolenerģiju. Pārtikas nozares kritisko vienību identificēšanas procesā būtu pienācīgi jāatspoguļo tas, kāds minētajā nozarē ir iekšējais tirgus, un plašie Savienības noteikumi, kas attiecas uz pārtikas aprites tiesību aktu un pārtikas nekaitīguma vispārējiem principiem un prasībām. Tādēļ, lai nodrošinātu samērīgu pieeju un pienācīgi atspoguļotu šo vienību lomu un nozīmīgumu valsts līmenī, kritiskās vienības būtu jāidentificē tikai starp tiem pārtikas uzņēmumiem – neatkarīgi no tā, vai tie gūst peļņu vai ne, un neatkarīgi no tā, vai tie ir publiski vai privāti uzņēmumi –, kuri iesaistījušies tikai loģistikā un izplatīšanā vairumtirdzniecībā un liela mēroga rūpnieciskajā ražošanā un pārstrādē un kuriem ir ievērojama tirgus daļa, kā konstatēts valsts līmenī. Minētā savstarpējā atkarība nozīmē, ka jebkuriem pamatpakalpojumu traucējumiem, pat tādiem, kas sākotnēji attiecas tikai uz vienu vienību vai vienu nozari, var būt kaskādes efekts plašākā mērogā, iespējams, radot tālejošu un ilgtermiņā negatīvu ietekmi uz pakalpojumu sniegšanu visā iekšējā tirgū. Lielas krīzes kā, piemēram, Covid-19 pandēmija, ir parādījušas, ka mūsu arvien vairāk savstarpēji atkarīgā sabiedrība ir neaizsargāta, kad tā saskaras ar lielas ietekmes riskiem ar zemu iespējamību.

- (6) Uz vienībām, kas iesaistītas pamatpakalpojumu sniegšanā, arvien biežāk attiecas atšķirīgas prasības, kas noteiktas valsts tiesību aktos. Tas, ka dažām dalībvalstīm ir mazāk stingras drošības prasības attiecībā uz minētajām vienībām, ne tikai rada dažādus noturības līmeņus, bet arī var negatīvi ietekmēt svarīgu sabiedrības funkciju un saimniecisko darbību uzturēšanu visā Savienībā, un rada šķēršļus pienācīgai iekšējā tirgus darbībai. Ieguldītāji un uzņēmumi var paļauties uz noturīgām kritiskām vienībām un uzticēties tām, un paļāvība un uzticēšanās ir labi funkcionējoša iekšējā tirgus stūrakmeņi. Līdzīga veida vienības dažās dalībvalstīs tiek uzskatītas par kritiskām, bet citās netiek, un uz tām vienībām, kas identificētas par kritiskām, dažādās dalībvalstīs attiecas atšķirīgas prasības. Tas rada papildu un nevajadzīgu administratīvo slogu uzņēmumiem, kas darbojas pāri robežām, jo īpaši uzņēmumiem, kuri darbojas dalībvalstīs ar stingrākām prasībām. Līdz ar to Savienības regulējums arī veicinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus kritiskajām vienībām visā Savienībā.
- (7) Ir nepieciešams noteikt saskaņotus minimālos noteikumus, lai nodrošinātu pamatpakalpojumu sniegšanu iekšējā tirgū, stiprinātu kritisko vienību noturību un uzlabotu pārrobežu sadarbību starp kompetentajām iestādēm. Ir svarīgi, lai šie noteikumi atbilstu nākotnes prasībām attiecībā uz to izstrādi un īstenošanu, vienlaicīgi nodrošinot vajadzīgo elastību. Ir arī būtiski uzlabot kritisko vienību spēju sniegt pamatpakalpojumus, saskaroties ar dažāda spektra riskiem.

- (8) Lai sasniegtu augstu noturības līmeni, dalībvalstīm būtu jāidentificē kritiskās vienības, uz kurām tiks attiecinātas konkrētas prasības un uzraudzība un kurām tiks nodrošināts īpašs atbalsts un vadlīnijas, saskaroties ar visiem attiecīgajiem riskiem.
- (9) Ņemot vērā kiberdrošības nozīmi kritisko vienību noturībā un ievērojot konsekvenci, kur vien iespējams, būtu jānodrošina saskaņota pieeja starp šo direktīvu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) .../...¹⁺. Tā kā kiberriski ir biežāki un tiem ir īpašas iezīmes, Direktīvā (ES) .../...⁺⁺ ir noteiktas visaptverošas prasības lielam skaitam vienību, lai nodrošinātu to kiberdrošību. Ņemot vērā to, ka kiberdrošība ir pietiekami aplūkota Direktīvā (ES) .../...⁺⁺, jautājumi, uz kuriem attiecas minētā direktīva, būtu jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas, neskarot īpašo režīmu, kas attiecas uz vienībām digitālās infrastruktūras nozarē.
- (10) Ja Savienības nozaru tiesību aktu noteikumi nosaka prasību kritiskajām vienībām veikt pasākumus, lai uzlabotu savu noturību, un ja dalībvalstis atzīst minēto prasību vismaz par līdzvērtīgu attiecīgajiem šajā direktīvā noteiktajiem pienākumiem, attiecīgie šīs direktīvas noteikumi nebūtu jāpiemēro, lai izvairītos no dublēšanās un nevajadzīga sloga. Minētajā gadījumā būtu jāpiemēro attiecīgie šādu Savienības tiesību aktu noteikumi. Ja attiecīgos šīs direktīvas noteikumus nepiemēro, nebūtu jāpiemēro arī šajā direktīvā paredzētie noteikumi par uzraudzību un izpildes nodrošināšanu.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2022/... (... gada...) par pasākumiem nolūkā panākt vienādi augsta līmeņa kiberdrošību visā Savienībā un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 910/2014 un Direktīvu (ES) 2018/1972 un atceļ Direktīvu (ES) 2016/1148 (TID 2 direktīva) (OV ...).

⁺ OV: lūdzu tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru un zemspītras piezīmē norādiet minētās direktīvas numuru, pieņemšanas dienu un OV atsauci.

⁺⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

- (11) Šī direktīva neietekmē dalībvalstu un to iestāžu kompetenci attiecībā uz administratīvo autonomiju un neietekmē to pienākumu nodrošināt valsts drošību un aizsardzību vai to pilnvaras aizsargāt citas valsts pamatfunkcijas, jo īpaši attiecībā uz sabiedrisko drošību, teritoriālo integritāti un likumības un kārtības uzturēšanu. Valsts pārvaldes vienību izslēgšana no šīs direktīvas darbības jomas būtu jāattiecina uz vienībām, kuras darbojas galvenokārt valsts drošības, sabiedriskās drošības, aizsardzības vai tiesībaizsardzības jomā, tostarp veic noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu, atklāšanu un kriminālvajāšanu. Tomēr valsts pārvaldes vienībām, kuru darbības ir tikai maznozīmīgi saistītas ar minētajām jomām būtu jāietilpst šīs direktīvas darbības jomā. Šajā direktīvā vienības, kam ir regulatīvas kompetences, neuzskata par tādām, kas veic darbības tiesībaizsardzības jomā, un tāpēc šā iemesla dēļ tās nav izslēgtas no šīs direktīvas darbības jomas. Valsts pārvaldes vienības, kas saskaņā ar starptautisku nolīgumu ir izveidotas kopīgi ar kādu trešo valsti, ir izslēgtas no šīs direktīvas darbības jomas. Šī direktīva neattiecas uz dalībvalstu diplomātiskajām un konsulārajām pārstāvniecībām trešās valstīs.

Dažas kritiskās vienības veic darbības valsts drošības, sabiedriskās drošības, aizsardzības vai tiesībaizsardzības jomā, tostarp noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu, atklāšanu un kriminālvajāšanu, vai sniedz pakalpojumus tikai valsts pārvaldes vienībām, kas veic darbības galvenokārt minētajās jomās. Ņemot vērā dalībvalstu atbildību par valsts drošības un aizsardzības nodrošināšanu, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nolemt, ka pienākumi, kas kritiskajām vienībām noteikti šajā direktīvā, pilnībā vai daļēji netiek piemēroti minētajām kritiskajām vienībām, ja to sniegtie pakalpojumi vai to veiktās darbības galvenokārt ir saistītas ar valsts drošības, sabiedriskās drošības, aizsardzības vai tiesībaizsardzības jomām, tostarp noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu, atklāšanu un kriminālvajāšanu. Kritiskajām vienībām, kuru pakalpojumi vai darbības ir tikai maznozīmīgi saistītas ar minētajām jomām būtu jāietilpst šīs direktīvas darbības jomā. Nevienai dalībvalstij nevajadzētu būt pienākumam sniegt informāciju, kuras izpaušana būtu pretrunā tās būtiskajām valsts drošības interesēm. Svarīgi ir Savienības vai valstu noteikumi par klasificētas informācijas aizsardzību un vienošanās par informācijas neizpaušanu.

- (12) Lai neapdraudētu valsts drošību vai kritisko vienību drošību un komerciālās intereses, piekļuve sensitīvai informācijai, tās apmaiņa un apstrāde būtu jāīsteno piesardzīgi un īpašu uzmanību pievēršot izmantotajiem pārraides kanāliem un uzglabāšanas jaudām.
- (13) Lai nodrošinātu visaptverošu pieeju kritisko vienību noturībai, katrā dalībvalstī vajadzētu būt ieviestai kritisko vienību noturības palielināšanas stratēģijai (“stratēģija”). Stratēģijā būtu jāizklāsta īstenojamie stratēģiskie mērķi un politikas pasākumi. Saskaņotības un efektivitātes nodrošināšanas nolūkā stratēģija būtu jāizstrādā tā, lai tajā vienmērīgi integrētu esošo politiku, pēc iespējas balstoties uz attiecīgām esošām valstu un nozaru stratēģijām, plāniem vai līdzīgiem dokumentiem. Lai panāktu visaptverošu pieeju, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to stratēģijās ir paredzēts politikas satvars pastiprinātai koordinācijai starp šīs direktīvas kompetentajām iestādēm un Direktīvas (ES) 2022/...⁺ kompetentajām iestādēm saistībā ar informācijas apmaiņu par kiberdrošības riskiem, kiberdraudiem un kiberincidentiem un ar kiberdrošību nesaistītiem riskiem, apdraudējumiem un incidentiem un saistībā ar uzraudzības uzdevumu veikšanu. Īstenojot savas stratēģijas, dalībvalstīm būtu pienācīgi jāņem vērā kritisko vienību apdraudējumu hibrīdums.

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

- (14) Dalībvalstīm būtu jā dara zināmas Komisijai savas stratēģijas un būtiski to atjauninājumi, konkrēti, lai nodrošinātu to, ka Komisija var novērtēt pareizu šīs direktīvas piemērošanu attiecībā uz politikas pieeju kritisko vienību noturībai valsts līmenī. Vajadzības gadījumā stratēģijas varētu darīt zināmas kā klasificētu informāciju. Komisijai būtu jā sagatavo kopsavilkuma ziņojums par stratēģijām, kuras dalībvalstis ir darījušas zināmas, kas kalpotu par pamatu apmaiņai nolūkā apzināt paraugpraksi un kopīgu interešu jautājumus Kritisko vienību noturības grupā. Ņemot vērā kopsavilkuma ziņojumā iekļautās apkopotās informācijas sensitīvu, neatkarīgi no tā, vai klasificētā vai neklasificētā veidā, Komisijai vajadzētu apieties ar kopsavilkuma ziņojumu, pienācīgā mērā apzinoties kritisko vienību, dalībvalstu un Savienības drošības aspektus. Kopsavilkuma ziņojums un stratēģijas būt jā aizsargā pret nelikumīgām vai ļaunprātīgām darbībām, un tiem vajadzētu būt pieejamiem tikai pilnvarotām personām šīs direktīvas mērķu sasniegšanas nolūkā. Tam, ka tiek darītas zināmas stratēģijas un to būtiski atjauninājumi, būtu arī jā palīdz Komisijai izprast, kā attīstās pieejas kritisko vienību noturībai, un tas būtu jā ņem vērā šīs direktīvas ietekmes un pievienotās vērtības uzraudzībā, kas Komisijai ir periodiski jā pārskata.

- (15) Dalībvalstu darbībās, kuru mērķis ir identificēt kritiskās vienības un palīdzēt nodrošināt to noturību, būtu jāievēro uz risku balstīta pieeja, kas īpaši vērsta uz vienībām, kuras ir visbūtiskākās svarīgu sabiedrības funkciju vai saimniecisko darbību veikšanai. Lai nodrošinātu šādu mērķtiecīgu pieeju, katrai dalībvalstij saskaņotā satvarā būtu jāveic novērtējums par attiecīgajiem dabas un cilvēka radītajiem riskiem, tostarp par starpnozaru un pārrobežu riskiem, kuri varētu ietekmēt pamatpakalpojumu sniegšanu, tostarp nelaimes gadījumiem, dabas katastrofām, ārkārtas situācijām sabiedrības veselības jomā, piemēram, pandēmijām un hibrīddraudiem vai citiem antagonistiskiem draudiem, tostarp teroristu nodarījumiem, noziedzīgo aprindu iefiltrēšanos un sabotāžu ("dalībvalsts riska novērtējums"). Veicot dalībvalstu riska novērtējumus, dalībvalstīm būtu jāņem vērā citi vispārēji vai nozarei specifiski riska novērtējumi, kas veikti saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem, un būtu jāņem vērā tas, cik lielā mērā nozares ir atkarīgas cita no citas, tostarp cik lielā mērā tās ir atkarīgas no nozarēm citās dalībvalstīs un trešās valstīs. Dalībvalstu riska novērtējumu rezultāti būtu jāizmanto kritisko vienību identificēšanai, un lai palīdzētu minētajām vienībām izpildīt to noturības prasības. Šī direktīva attiecas tikai uz dalībvalstīm un kritiskajām vienībām, kas darbojas Savienībā. Tomēr zinātību un zināšanas, ko guvušas kompetentās iestādes, jo īpaši, izmantojot riska novērtējumus, un Komisija, jo īpaši, izmantojot dažādus atbalsta un sadarbības veidus, attiecīgos gadījumos un saskaņā ar piemērojamajiem tiesību instrumentiem varētu izmantot trešo valstu, sevišķi Savienības kaimiņvalstu, labā, minēto zinātību un zināšanas iekļaujot esošajā sadarbībā noturības jomā.

- (16) Lai nodrošinātu, ka šīs direktīvas noturības prasības attiecas uz visām attiecīgajām vienībām, un lai samazinātu atšķirības šajā ziņā, ir svarīgi noteikt saskaņotus noteikumus, kas ļautu konsekventi identificēt kritiskās vienības visā Savienībā, vienlaikus arī ļaujot dalībvalstīm pienācīgi atspoguļot šo vienību lomu un nozīmīgumu valsts līmenī. Piemērojot šajā direktīvā noteiktos kritērijus, katrai dalībvalstij būtu jāidentificē vienības, kuras sniedz vienu vai vairākus pamatpakalpojumus un kuras darbojas tās teritorijā un kuru kritiskā infrastruktūra atrodas tās teritorijā. Būtu jāuzskata, ka vienība darbojas tās dalībvalsts teritorijā, kurā tā veic darbības, kas nepieciešamas attiecīgajam pamatpakalpojumam vai pamatpakalpojumiem, un kurā atrodas minētās vienības kritiskā infrastruktūra, ko izmanto minētā pakalpojuma vai minēto pakalpojumu sniegšanai. Ja kādā dalībvalstī nav nevienas vienības, kas atbilstu minētajiem kritērijiem, šai dalībvalstij nevajadzētu būt pienākumam identificēt kritisko vienību attiecīgajā nozarē vai apakšnozarē. Efektivitātes, lietderības, konsekvences un juridiskās noteiktības labad būtu jānosaka atbilstīgi noteikumi par to, kā vienības tiek informētas par to identificēšanu par kritiskām vienībām.

- (17) Dalībvalstīm šīs direktīvas mērķiem atbilstošā veidā būtu jāiesniedz Komisijai pamatpakalpojumu saraksts, kritisko vienību skaits, kuras identificētas katrā nozarē un apakšnozarē, kas uzskaitītas pielikumā, un attiecībā uz katras vienības sniegto pamatpakalpojumu vai pakalpojumiem un robežvērtībām, ja tādas piemēro. Vajadzētu būt iespējai parādīt robežvērtības atsevišķi vai apkopotā veidā, proti, lai informāciju var izteikt kā vidējo vērtību attiecīgā ģeogrāfiskā teritorijā, attiecīgā gadā, nozarē, apakšnozarē vai citādi, un var ietvert informāciju par dažādajiem sniegtajiem rādītājiem.
- (18) Būtu jānosaka kritēriji, lai konstatētu, cik būtiska ir incidenta radītā traucējošā ietekme. Šiem kritērijiem būtu jābalstās uz kritērijiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/1148¹, lai izmantotu jau veikto dalībvalstu darbu identificējot minētajā direktīvā definētos pamatpakalpojumu operatorus un šajā sakarā gūto pieredzi. Lielas krīzes kā, piemēram, Covid-19 pandēmija, ir parādījušas, cik svarīgi ir nodrošināt piegādes ķēdes drošību, un ir apliecinājušas, kā traucējumi tajā var negatīvi ietekmēt ekonomiku un sabiedrību daudzās nozarēs un pāri robežām. Tāpēc, nosakot to, cik lielā mērā citas nozares un apakšnozares ir atkarīgas no kritiskās vienības sniegta pamatpakalpojuma, dalībvalstīm, ciktāl iespējams, būtu jāņem vērā arī ietekme uz piegādes ķēdi.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1148 (2016. gada 6. jūlijs) par pasākumiem nolūkā panākt vienādi augsta līmeņa tīklu un informācijas sistēmu drošību visā Savienībā (OV L 194, 19.7.2016., 1. lpp.).

- (19) Saskaņā ar piemērojamajiem Savienības un dalībvalstu tiesību aktiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/452¹, ar ko izveido regulējumu ārvalstu tiešo ieguldījumu Savienībā izvērtēšanai, ir jāatzīst draudi, ko var radīt tas, ka kritiskā infrastruktūra Savienībā ir ārvalstu īpašumā, jo pakalpojumi, ekonomika un brīva Savienības iedzīvotāju pārvietošanās un drošība ir atkarīga no pienācīgas kritiskās infrastruktūras darbības.
- (20) Direktīvā (ES) .../...⁺ ir paredzēts, ka vienībām, kas pieder pie digitālās infrastruktūras nozares, kuras saskaņā ar šo direktīvu varētu identificēt kā kritiskās vienības, ir jāveic atbilstoši un samērīgi tehniskie, operatīvie un organizatoriskie pasākumi, lai pārvaldītu riskus, kas apdraud tīklu un informācijas sistēmu drošību, un jāpaziņo par būtiskiem incidentiem un kiberdraudiem. Tā kā tīklu un informācijas sistēmu drošības apdraudējumam var būt atšķirīga izcelsme, Direktīvā (ES) .../...⁺ piemēro visu apdraudējumu pieeju, kurā ir ietverta tīklu un informācijas sistēmu, kā arī minēto sistēmu fizisko komponentu un vides noturība.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/452 (2019. gada 19. marts), ar ko izveido regulējumu ārvalstu tiešo ieguldījumu Savienībā izvērtēšanai (OV L 79I , 21.3.2019., 1. lpp.).

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

Tā kā Direktīvā (ES) .../...⁺ noteiktās prasības šajā sakarā ir vismaz līdzvērtīgas attiecīgajiem pienākumiem, kas noteikti šajā direktīvā, šīs direktīvas 11. pantā un III, IV un VI nodaļā noteiktie pienākumi nebūtu jāpiemēro vienībām, kas pieder pie digitālās infrastruktūras nozares, lai izvairītos no dublēšanās un nevajadzīga administratīvā sloga. Tomēr, ņemot vērā to, cik svarīgi ir pakalpojumi, ko vienības, kuras pieder pie digitālās infrastruktūras nozares, sniedz kritiskajām vienībām, kas pieder pie visām citām nozarēm, dalībvalstīm, pamatojoties uz kritērijiem un izmantojot šajā direktīvā paredzēto procedūru, būtu jāidentificē vienības, kuras pieder pie digitālās infrastruktūras nozares, kā kritiskās vienības. Līdz ar to būtu jāpiemēro šīs direktīvas II nodaļā izklāstītās stratēģijas, dalībvalstu riska novērtējumi un atbalsta pasākumi. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieņemt vai paturēt spēkā valsts tiesību aktu noteikumus nolūkā panākt augstāku minēto kritisko vienību noturības līmeni ar noteikumu, ka minētie valsts noteikumi ir saderīgi ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem.

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

- (21) Savienības finanšu pakalpojumu tiesību akti nosaka visaptverošas prasības finanšu vienībām, lai pārvaldītu visus riskus, ar kuriem tās saskaras, tostarp darbības riskus, un nodrošinātu darbības nepārtrauktību. Pie tādiem tiesību aktiem pieder Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012¹, (ES) Nr. 575/2013² un (ES) Nr. 600/2014³ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES⁴ un 2014/65/ES⁵. Minēto tiesisko regulējumu papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../...⁶⁺, kurā noteiktas prasības, kas piemērojamas finanšu vienībām attiecībā uz informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (IKT) risku pārvaldību, tostarp attiecībā uz IKT infrastruktūras fizisko aizsardzību. Tā kā minēto vienību noturība līdz ar to ir visaptveroši reglamentēta, šīs direktīvas 11. pants un III, IV un VI nodaļa minētajām vienībām nebūtu jāpiemēro, lai izvairītos no dublēšanās un nevajadzīga administratīvā sloga.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 600/2014 (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 84. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... (... gada ...) par finanšu sektora digitālās darbības noturību un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1060/2009, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 909/2014 un (ES) 2016/1011 (OV ...).

⁺ OV: lūdzu tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 41/22 (2020/0266(COD)) ietvertās regulas numuru un zemsvītras piezīmē norādiet minētās regulas numuru, pieņemšanas dienu un OV atsauci.

Tomēr, ņemot vērā to, cik svarīgi ir pakalpojumi, ko finanšu nozares vienības sniedz tām kritiskajām vienībām, kuras pieder pie visām citām nozarēm, dalībvalstīm, pamatojoties uz kritērijiem un izmantojot šajā direktīvā paredzēto procedūru, būtu jāidentificē finanšu nozares vienības kā kritiskās vienības. Līdz ar to būtu jāpiemēro šīs direktīvas II nodaļā noteiktās stratēģijas, dalībvalstu riska novērtējumi un atbalsta pasākumi. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieņemt vai paturēt spēkā valsts tiesību aktu noteikumus nolūkā panākt augstāku minēto kritisko vienību noturības līmeni ar noteikumu, ka minētie noteikumi ir saskanīgi ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem.

- (22) Dalībvalstīm būtu jāizraugās vai jāizveido iestādes, kas ir kompetentas uzraudzīt šīs direktīvas noteikumu piemērošanu un vajadzības gadījumā nodrošināt to izpildi, un būtu jānodrošina, ka šīm iestādēm ir pienācīgas pilnvaras un resursi. Ņemot vērā atšķirības valstu pārvaldības struktūrās, lai neskartu pastāvošos nozaru pasākumus vai Savienības uzraudzības un regulatīvās iestādes, un lai izvairītos no dublēšanās, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izraudzīties vai izveidot vairāk nekā vienu kompetento iestādi. Ja dalībvalstis izraugās vai izveido vairāk nekā vienu kompetento iestādi, tām būtu skaidri jānodala konkrēto iestāžu attiecīgie uzdevumi un jānodrošina to netraucēta un efektīva sadarbība. Visām kompetentajām iestādēm būtu arī plašāk jāsadarbojas ar citām attiecīgajām iestādēm gan Savienības, gan valstu līmenī.

- (23) Lai veicinātu pārrobežu sadarbību un saziņu un nodrošinātu efektīvu šīs direktīvas īstenošanu, katrai dalībvalstij, neskarot nozarei specifisku Savienības tiesību aktu prasības, būtu jāizraugās viens vienotais kontaktpunkts, kurš ir atbildīgs par tādu jautājumu koordinēšanu, kas saistīti ar kritisko vienību noturību un pārrobežu sadarbību Savienības līmenī (“vienotais kontaktpunkts”) – attiecīgā gadījumā kompetentajā iestādē. Katram vienotajam kontaktpunktam būtu jāsadarbojas un jākoordinē saziņa – attiecīgā gadījumā – ar savas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ar citu dalībvalstu vienotajiem kontaktpunktiem un ar Kritisko vienību noturības grupu.
- (24) Kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo direktīvu un kompetentajām iestādēm saskaņā ar Direktīvu (ES) .../...⁺ būtu jāsadarbojas un jāapmainās ar informāciju attiecībā uz kibernetikas riskiem, kibernetikas draudiem un kibernetikas incidentiem un ar kibernetikas drošību nesaistītiem riskiem, apdraudējumiem un incidentiem, kas skar kritiskās vienības, kā arī saistībā ar attiecīgiem pasākumiem, ko veic kompetentās iestādes saskaņā ar šo direktīvu un kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvu (ES) .../...⁺. Ir svarīgi, ka dalībvalstis nodrošina to, ka šajā direktīvā un Direktīvā (ES) .../...⁺ paredzētās prasības tiek īstenotas papildinošā veidā un ka kritiskās vienības nav pakļautas administratīvajam slogam, kas pārsniedz to, kas ir nepieciešams šīs direktīvas un minētās direktīvas mērķu sasniegšanai.

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

- (25) Dalībvalstīm būtu jāatbalsta kritiskās vienības, tostarp tās, kas kvalificējamas kā mazie vai vidējie uzņēmumi, to noturības stiprināšanā atbilstīgi šajā direktīvā noteiktajiem dalībvalstu pienākumiem, neskarot pašu kritisko vienību juridisko atbildību nodrošināt šo atbildību, un šajā procesā būtu jāizvairās no pārmērīga administratīvā sloga. Dalībvalstis jo īpaši varētu izstrādāt vadlīniju materiālus un metodes, atbalstīt praktisko nodarbību organizēšanu, lai pārbaudītu kritisko vienību noturību, un nodrošināt konsultācijas un apmācības kritisko vienību personālam. Ja tas ir nepieciešams un pamatots ar sabiedrības interešu mērķiem, dalībvalstis varētu nodrošināt finanšu resursus un tām būtu jāveicina brīvprātīga informācijas un labas prakses apmaiņa starp kritiskajām vienībām, neskarot Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) paredzēto konkurences noteikumu piemērošanu.
- (26) Lai uzlabotu dalībvalstu identificēto kritisko vienību noturību un samazinātu administratīvo slogu minētajām kritiskajām vienībām, kompetentajām iestādēm vajadzības gadījumā būtu jāapspriežas savā starpā, lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekvētu piemērošanu. Minētā apspriešanās būtu jāuzsāk pēc jebkuras ieinteresētās kompetentās iestādes pieprasījuma, un galvenā uzmanība tajā būtu jāpievērš konverģentas pieejas nodrošināšanai attiecībā uz tādām savstarpēji saistītām kritiskajām vienībām, kuras izmanto kritisko infrastruktūru, kas ir fiziski savienota starp divām vai vairākām dalībvalstīm, un kuras pieder pie tām pašām grupām vai korporatīvajām struktūrām, vai kuras ir identificētas vienā dalībvalstī un sniedz pamatpakalpojumus uz citām dalībvalstīm vai citās dalībvalstīs.

- (27) Ja Savienības vai valsts tiesību aktu noteikumos paredzēta prasība kritiskajām vienībām novērtēt riskus, kas ir relevanti šīs direktīvas kontekstā, un veikt pasākumus savas noturības nodrošināšanai, minētās prasības būtu pienācīgi jāņem vērā nolūkā uzraudzīt kritisko vienību atbilstību šai direktīvai.
- (28) Kritiskajām vienībām vajadzētu būt visaptverošai izpratnei par attiecīgajiem riskiem, kuriem tās ir pakļautas, un pienākumam analizēt minētos riskus. Šajā nolūkā tām būtu jāveic riska novērtējumi, kad vien tas ir nepieciešams, ņemot vērā to īpašos apstākļus un minēto risku attīstību, un jebkurā gadījumā reizi četros gados, lai novērtētu visus attiecīgos riskus, kas varētu traucēt to pamatpakalpojumu sniegšanu (“kritiskās vienības riska novērtējums”). Ja kritiskās vienības ir veikušas citus riska novērtējumus vai izstrādājušas dokumentus, ievērojot citos tiesību aktos noteiktus pienākumus, kuri attiecas uz to kritiskās vienības riska novērtējumu, tām vajadzētu būt iespējai izmantot minētos novērtējumus un dokumentus, lai izpildītu šajā direktīvā noteiktās prasības attiecībā uz kritiskās vienības riska novērtējumiem. Kompetentai iestādei vajadzētu būt iespējai paziņot, ka esošs riska novērtējums, kuru veikusi kritiska vienība un kurā aplūkoti attiecīgie riski un attiecīgā atkarības pakāpe, pilnībā vai daļēji atbilst šajā direktīvā noteiktajiem pienākumiem.

- (29) Kritiskajām vienībām būtu jāveic tehniski, drošības un organizatoriski pasākumi, kas ir piemēroti un samērīgi ar riskiem, ar kuriem tās saskaras, lai izvairītos no incidentiem, aizsargātos pret tiem, reaģētu uz tiem, pretotos tiem, mazinātu vai absorbētu tos, pielāgotos tiem un pārvarētu tos. Kamēr kritiskajām vienībām būtu jāveic minētie pasākumi saskaņā ar šo direktīvu, šādu pasākumu detalizācijai un apjomam būtu pienācīgi un samērīgi jāatspoguļo dažādie riski, ko katra kritiskā vienība ir identificējusi savā kritiskās vienības riska novērtējumā, un šādas vienības īpatnības. Lai veicinātu saskaņotu Savienības pieeju, Komisijai pēc apspriešanās ar Kritisko vienību noturības grupu būtu jāpieņem nesaistošas pamatnostādnes, lai sīkāk precizētu minētos tehniskos, drošības un organizatoriskos pasākumus. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka katra kritiskā vienība izraugās sadarbības koordinatoru vai tam līdzvērtīgu kontaktpunktu saziņai ar kompetentajām iestādēm.

- (30) Efektivitātes un pārskatatbildības labad kritiskajām vienībām noturības plānā vai dokumentā, vai dokumentos, kas ir līdzvērtīgi noturības plānam, būtu jāapraksta pasākumi, ko tās veic, tik detalizēti, cik tas ir pietiekami, lai sasniegtu minētos efektivitātes un pārskatatbildības mērķus, ņemot vērā apzinātos riskus un minētais plāns būtu jāpiemēro praksē. Ja kritiskā vienība jau ir veikusi tehniskus, drošības un organizatoriskus pasākumus un izstrādājusi dokumentus, ievērojot citus tiesību aktus, kas attiecas uz noturību veicinošiem pasākumiem saskaņā ar šo direktīvu, nolūkā izvairīties no nevajadzīgas dublēšanās tai vajadzētu būt iespējai izmantot minētos pasākumus un dokumentus, lai izpildītu prasības attiecībā uz noturības pasākumiem saskaņā ar šo direktīvu. Lai izvairītos no dublēšanās, kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējai paziņot, ka esošie noturības pasākumi, kurus veikusi kritiskā vienība un kuri izpilda tās pienākumu veikt tehniskus, drošības un organizatoriskus pasākumus, ievērojot šo direktīvu, pilnībā vai daļēji atbilst šīs direktīvas prasībām.

(31) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 725/2004¹ un (EK) Nr. 300/2008² un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/65/EK³ ir noteiktas prasības, kas piemērojamas vienībām aviācijas un jūras transporta nozarē, lai novērstu nelikumīgu darbību izraisītus incidentus un lai pretotos šādu incidentu sekām un mazinātu tās. Lai gan šajā direktīvā prasītie pasākumi ir plašāki aptverto risku un veicamo pasākumu veidu ziņā, šo nozaru kritiskajām vienībām savā noturības plānā vai līdzvērtīgos dokumentos būtu jāatspoguļo pasākumi, kas veikti saskaņā ar minētajiem citiem Savienības tiesību aktiem. Kritiskajām vienībām jāņem vērā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/96/EK⁴, ar ko tiek ieviests tīkla mēroga ceļu novērtējums, nolūkā izstrādāt negadījumu riska karti un veikt mērķtiecīgu ceļu satiksmes drošības inspekciju, kuras pamatā ir esošo ceļu vai ceļu posmu apmeklējumi, lai apzinātu bīstamus apstākļus, defektus un problēmas, kas palielina negadījumu un ievainojumu gūšanas risku. Kritisko vienību aizsardzības un noturības nodrošināšana ir ārkārtīgi svarīga dzelzceļa transportam, un, īstenojot noturības pasākumus saskaņā ar šo direktīvu, kritiskās vienības tiek mudinātas iepazīties ar nozaru darbplūsmās izstrādātām nesaistošām pamatnostādnēm un labas prakses dokumentiem, piemēram, ES Dzelzceļa pasažieru drošības platformu, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2018/C 232/03⁵.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 725/2004 (2004. gada 31. marts) par kuģu un ostas iekārtu drošības pastiprināšanu (OV L 129, 29.4.2004., 6. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 300/2008 (2008. gada 11. marts) par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas drošības jomā un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2320/2002 (OV L 97, 9.4.2008., 72. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/65/EK (2005. gada 26. oktobris) par ostu aizsardzības pastiprināšanu (OV L 310, 25.11.2005., 28. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/96/EK (2008. gada 19. novembris) par ceļu infrastruktūras drošības pārvaldību (OV L 319, 29.11.2008., 59. lpp.).

⁵ Komisijas Lēmums (2018. gada 29. jūnijs), ar ko izveido ES Dzelzceļa pasažieru drošības platformu, 2018/C 232/03 (OV C 232, 3.7.2018., 10. lpp.).

(32) Aizvien biežāk rodas bažas, ka kritisko vienību darbinieki vai to darbuņēmēji varētu ļaunprātīgi izmantot, piemēram, savas piekļuves tiesības kādā kritiskajā vienībā, lai nodarītu kaitējumu vai bojājumus. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem kritiskajām vienībām ir atļauts pienācīgi pamatotos gadījumos un ņemot vērā dalībvalsts riska novērtējumus iesniegt pieprasījumus veikt iepriekšējās darbības pārbaudi attiecībā uz personām, kas ietilpst konkrētās to personāla kategorijās. Būtu jānodrošina, ka attiecīgās iestādes šādus pieprasījumus izvērtē saprātīgā termiņā un tos apstrādā saskaņā ar valsts tiesību aktiem un procedūrām un attiecīgiem un piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, tostarp par personas datu aizsardzību. Lai apstiprinātu tādas personas identitāti, uz kuru attiecas iepriekšējās darbības pārbaude, ir lietderīgi, ka dalībvalstis saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem pieprasa identitātes apliecinājumu, piemēram, pasi, valsts personas apliecību vai digitālas identifikācijas formu.

Iepriekšējās darbības pārbaudēm būtu jāiever attiecīgās personas sodāmības reģistru pārbaude. Dalībvalstīm nolūkā iegūt informāciju no citu dalībvalstu sodāmības reģistriem būtu jāizmanto Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēma saskaņā ar procedūrām, kuras noteiktas Padomes Pamatlēmumā 2009/315/TI¹ un attiecīgā un piemērojamā gadījumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/816². Dalībvalstis attiecīgā un piemērojamā gadījumā varētu izmantot arī otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (*SIS II*), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1862³, izlūkdatumus, un jebkādu citu pieejamu objektīvu informāciju, kas varētu būt nepieciešama, lai noteiktu attiecīgās personas piemērotību darbam amatā, attiecībā uz kuru kritiskā vienība ir pieprasījusi iepriekšējās darbības pārbaudi.

¹ Padomes Pamatlēmums 2009/315/TI (2009. gada 26. februāris) par organizatoriskiem pasākumiem un saturu no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm (OV L 93, 7.4. 2009., 23. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/816 (2019. gada 17. aprīlis), ar ko Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēmas papildināšanai izveido centralizētu sistēmu (*ECRIS-TCN*) tādu dalībvalstu identificēšanai, kurām ir informācija par notiesājošiem spriedumiem par trešo valstu valstspiederīgajiem un bezvalstniekiem, un ar ko groza Regulu (ES) 2018/1726 (OV L 135, 22.5.2019., 1. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1862 (2018. gada 28. novembris) par Šengenas Informācijas sistēmas (*SIS*) izveidi, darbību un izmantošanu policijas sadarbībā un tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās un ar ko groza un atceļ Padomes Lēmumu 2007/533/TI un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1986/2006 un Komisijas Lēmumu 2010/261/ES (OV L 312, 7.12.2018., 56. lpp.).

- (33) Būtu jāizveido mehānisms konkrētu incidentu paziņošanai, lai kompetentās iestādes varētu ātri un pienācīgi reaģēt uz incidentiem un gūt visaptverošu pārskatu par to incidentu ietekmi, veidu, cēloni un iespējamām sekām, ar ko saskaras kritiskās vienības. Kritiskajām vienībām bez liekas kavēšanās būtu jāpaziņo kompetentajām iestādēm par incidentiem, kas būtiski traucē vai var būtiski traucēt pamatpakalpojumu sniegšanu. Izņemot gadījumus, kad tas nav operacionāli iespējams, kritiskajām vienībām ne vēlāk kā 24 stundas pēc tam, kad tās ir uzzinājušas par incidentu, būtu jāiesniedz sākotnējs paziņojums. Sākotnējā paziņojumā būtu jāiekļauj tikai informācija, kas ir obligāti nepieciešama, lai informētu kompetento iestādi par incidentu un vajadzības gadījumā ļautu kritiskajai vienībai lūgt palīdzību. Šādā paziņojumā, ja iespējams, būtu jānorāda iespējamais incidenta cēlonis. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka prasība iesniegt šo sākotnējo paziņojumu nenovirza kritiskās vienības resursus no darbībām, kas saistītas ar incidentu risināšanu un kas būtu jānosaka par prioritārām. Pēc sākotnējā paziņojuma, ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc incidenta, attiecīgā gadījumā būtu jāiesniedz detalizēts ziņojums. Detalizētajam ziņojumam būtu jāpapildina sākotnējais paziņojums, un tajā būtu jāsniedz pilnīgāks pārskats par incidentu.

- (34) Standartizācijai arī turpmāk vajadzētu būt galvenokārt tirgus virzītam procesam. Tomēr vēl varētu pastāvēt situācijas, kurās ir lietderīgi pieprasīt konkrētu standartu ievērošanu. Dalībvalstīm, ja tas ir lietderīgi, būtu jāmudina izmantot Eiropas un starptautiskus standartus un tehniskas specifikācijas, kas attiecas uz kritiskām vienībām piemērojamiem drošības un noturības pasākumiem.
- (35) Lai gan kritiskās vienības parasti darbojas arvien vairāk savstarpēji savienotā pakalpojumu sniegšanas un infrastruktūru tīklā un bieži sniedz pamatpakalpojumus vairāk nekā vienā dalībvalstī, dažas no minētajām kritiskajām vienībām Savienībai un tās iekšējam tirgum ir īpaši nozīmīgas, jo tās sniedz pamatpakalpojumus uz sešām vai vairākām dalībvalstīm vai sešās vai vairākās dalībvalstīs, un tādēļ tās varētu gūt labumu no īpaša atbalsta Savienības līmenī. Tādēļ būtu jānosaka noteikumi par padomdevējām misijām attiecībā uz šādām Eiropas mērogā īpaši nozīmīgām kritiskajām vienībām. Minētie noteikumi neskar šajā direktīvā izklāstītos noteikumus par uzraudzību un izpildes nodrošināšanu.

- (36) Pēc Komisijas vai vienas vai vairāku dalībvalstu, uz kurām vai kurās tiek sniegts pamatpakalpojums, pamatota pieprasījuma, ja ir vajadzīga papildu informācija, lai varētu konsultēt kritisko vienību par tās saskaņā ar šo direktīvu noteikto pienākumu izpildi vai novērtēt Eiropas mērogā īpaši nozīmīgas kritiskās vienības atbilstību minētajām saistībām, dalībvalstij, kas Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību identificējusi kā kritisko vienību, būtu jāsniedz Komisijai konkrēta informācija, kā noteikts šajās direktīvā.
- Vienojoties ar dalībvalsti, kas Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību identificējusi kā kritisko vienību, Komisijai vajadzētu būt iespējai organizēt padomdevēju misiju, lai novērtētu minētās vienības ieviestos pasākumus. Lai nodrošinātu, ka šādas padomdevējas misijas tiek pienācīgi īstenotas, būtu jānosaka papildu noteikumi, it īpaši par padomdevēju misiju organizēšanu un norisi, veicamajiem turpmākajiem pasākumiem un attiecīgo Eiropas mērogā īpaši nozīmīgo kritisko vienību pienākumiem. Neskarot to, ka dalībvalstij, kurā notiek padomdevēja misija, un attiecīgajai kritiskajai vienībai ir jāievēro šajā direktīvā paredzētie noteikumi, padomdevēja misija būtu jāveic, ievērojot sīki izstrādātus minētās dalībvalsts tiesību aktu noteikumus, piemēram, par precīziem nosacījumiem, kas jāizpilda, lai iegūtu piekļuvi attiecīgajām telpām vai dokumentiem, un par tiesisko aizsardzību. Vajadzības gadījumā ar Ārkārtas reaģēšanas koordinēšanas centra, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1313/2013/ES¹ starpniecību var lūgt īpašas speciālās zināšanas, kas vajadzīgas šādām padomdevējām misijām.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1313/2013/ES (2013. gada 17. decembris) par Savienības civilās aizsardzības mehānismu (OV L 347, 20.12.2013., 924. lpp.).

- (37) Lai atbalstītu Komisiju un veicinātu sadarbību starp dalībvalstīm un informācijas, tostarp paraugprakses, apmaiņu jautājumos, kas saistīti ar šo direktīvu, būtu jāizveido Kritisko vienību noturības grupa kā Komisijas ekspertu grupa. Dalībvalstīm būtu jācenšas nodrošināt, ka to kompetento iestāžu izraudzītie pārstāvji Kritisko vienību noturības grupā sadarbojas efektīvi un lietderīgi, tostarp, attiecīgā gadījumā izraugoties pārstāvjus, kuriem ir drošības pielaide. Kritisko vienību noturības grupai būtu jā sāk pildīt savi uzdevumi cik vien drīz iespējams, lai nodrošinātu papildu iespējas pienācīgai sadarbībai šīs direktīvas transponēšanas laikposmā. Kritisko vienību noturības grupai būtu jāsadarbības ar citām attiecīgām nozaru ekspertu darba grupām.
- (38) Kritisko vienību noturības grupai būtu jāsadarbības ar Sadarbības grupu, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu (ES) .../...⁺, lai atbalstītu visaptverošu satvaru kritisko vienību kiberneturībai un ar kiberdrošību nesaistītai noturībai. Kritisko vienību noturības grupai un sadarbības grupai, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu (ES) .../...⁺, būtu jāiesaistās regulārā dialogā, lai veicinātu sadarbību starp kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo direktīvu un kompetentajām iestādēm saskaņā ar Direktīvu (ES) ⁺, un lai veicinātu informācijas apmaiņu, it īpaši par abām grupām svarīgiem jautājumiem.

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

(39) Lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus un neskarot dalībvalstu un kritisko vienību juridisko atbildību nodrošināt šajā direktīvā noteikto attiecīgo pienākumu izpildi, Komisijai, ja tā uzskata to par lietderīgu, būtu jāatbalsta kompetentās iestādes un kritiskās vienības ar mērķi veicināt to attiecīgo pienākumu izpildi. Sniedzot atbalstu dalībvalstīm un kritiskajām vienībām šajā direktīvā noteikto pienākumu īstenošanā, Komisijai būtu jābalstās uz pašreizējām struktūrām un instrumentiem, piemēram, tiem, kas paredzēti Savienības civilās aizsardzības mehānismā, kas izveidots ar Lēmumu Nr. 1313/2013/ES, un Eiropas references tīklā kritiskās infrastruktūras aizsardzībai. Turklāt tai būtu jāinformē dalībvalstis par resursiem, kas pieejami Savienības līmenī, piemēram, no Iekšējās drošības fonda, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/1149¹, pamatprogrammas "Apvārsnis Eiropa", kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/695², vai citiem instrumentiem, kuri attiecas uz kritisko vienību noturību.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1149 (2021. gada 7. jūlijs) par Iekšējās drošības fonda izveidi (OV L 251, 15.7.2021., 94. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/695 (2021. gada 28. aprīlis), ar ko izveido pētniecības un inovācijas pamatprogrammu "Apvārsnis Eiropa", nosaka tās dalības un rezultātu izplatīšanas noteikumus un atceļ Regulas (ES) Nr. 1290/2013 un (ES) Nr. 1291/2013 (OV L 170, 12.5.2021., 1. lpp.).

(40) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to kompetentajām iestādēm ir konkrētas īpašas pilnvaras pareizai šīs direktīvas piemērošanai un izpildes nodrošināšanai attiecībā uz kritiskajām vienībām, ja šīs vienības ir to jurisdikcijā, kā noteikts šajā direktīvā. Šajās pilnvarās jo īpaši būtu jāiekļauj pilnvaras veikt inspekcijas un revīzijas, uzraudzības pilnvaras, pilnvaras pieprasīt kritiskajām vienībām sniegt informāciju un apliecinājumus par pasākumiem, ko tās veikušas, lai izpildītu savus pienākumus, un vajadzības gadījumā pilnvaras izdot rīkojumus, lai novērstu konstatētos pārkāpumus. Izdodot šādus rīkojumus, dalībvalstīm nebūtu jāpieprasa pasākumi, kuri pārsniedz to, kas ir nepieciešams un samērīgs, lai nodrošinātu attiecīgās kritiskās vienības atbilstību, it īpaši ņemot vērā pārkāpuma smagumu un attiecīgās kritiskās vienības ekonomiskās iespējas. Kopumā šīs pilnvaras būtu jāpapildina ar atbilstošām un efektīvām garantijām, kas jāprecizē valsts tiesību aktos, saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu. Novērtējot, vai kritiskā vienība ir izpildījusi savus pienākumus, kā noteikts šajā direktīvā, kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo direktīvu, vajadzētu būt iespējai pieprasīt kompetentajām iestādēm saskaņā ar Direktīvu (ES) .../...⁺, īstenot savas uzraudzības un izpildes nodrošināšanas pilnvaras attiecībā uz minētās direktīvas vienību, kas ir identificēta kā kritiska vienība saskaņā ar šo direktīvu. Šīs direktīvas kompetentajām iestādēm un Direktīvas (ES) .../...⁺ kompetentajām iestādēm šajā nolūkā būtu jāsadarbojas un jāapmainās ar informāciju.

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

(41) Lai šo direktīvu piemērotu efektīvi un konsekventi, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, lai papildinātu šo direktīvu, sastādot pamatpakalpojumu sarakstu. Minētais saraksts kompetentajām iestādēm būtu jāizmanto, lai veiktu dalībvalsts riska novērtējumus un lai identificētu kritiskās vienības, ievērojot šo direktīvu. Ņemot vērā šajā direktīvā paredzēto minimālās saskaņošanas pieeju, minētais saraksts nav izsmeļošs, un dalībvalstis to varētu papildināt ar papildu pamatpakalpojumiem valsts līmenī, lai ņemtu vērā valstu īpatnības pamatpakalpojumu sniegšanā. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu¹. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

¹ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (42) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011¹.
- (43) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, nodrošināt to, ka pakalpojumi, kas ir būtiski svarīgi sabiedrības funkciju vai saimniecisko darbību uzturēšanai, tiek netraucēti sniegti iekšējā tirgū, un palielināt šādus pakalpojumus sniedzošo kritisko vienību noturību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības ietekmes dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā 5. pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (44) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725¹ 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas sniedza atzinumu 2021. gada 11. augustā.
- (45) Tāpēc Direktīva 2008/114/EK būtu jāatceļ,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

I nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo direktīvu:
 - a) tiek noteikti dalībvalstu pienākumi veikt konkrētus pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt to, ka pakalpojumi, kas ir nozīmīgi būtiski svarīgu sabiedrības funkciju vai saimniecisko darbību uzturēšanai LESD 114. panta darbības jomā, tiek netraucēti sniegti iekšējā tirgū, jo īpaši pienākumi identificēt kritiskās vienības un atbalstīt kritiskās vienības tām noteikto pienākumu izpildē;
 - b) tiek noteikti pienākumi kritiskajām vienībām ar mērķi palielināt to noturību un spēju sniegt a) apakšpunktā minētos pakalpojumus iekšējā tirgū;
 - c) tiek paredzēti noteikumi par:
 - i) kritisko vienību uzraudzību;
 - ii) izpildes nodrošināšanu;
 - iii) Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību identificēšanu un padomdevējām misijām nolūkā novērtēt pasākumus, ko šādas vienības ir ieviesušas, lai izpildītu savus III nodaļā noteiktos pienākumus;

- d) tiek noteiktas kopīgas procedūras, kas vajadzīgas, lai sadarbotos un ziņotu par šīs direktīvas piemērošanu;
 - e) tiek noteikti pasākumi nolūkā panākt kritisko vienību noturību augstā līmenī, lai nodrošinātu pamatpakalpojumu sniegšanu Savienībā un uzlabotu iekšējā tirgus darbību.
2. Šo direktīvu nepiemēro jautājumiem, uz kuriem attiecas Direktīva (ES) .../...⁺, neskarot šīs direktīvas 8. pantu. Ņemot vērā saikni starp kritisko vienību fizisko drošību un kibernetisko drošību, dalībvalstis nodrošina, ka šo direktīvu un Direktīvu (ES) .../...⁺ īsteno saskaņoti.
3. Attiecīgos šīs direktīvas noteikumus, tostarp noteikumus par uzraudzību un izpildes nodrošināšanu, kas paredzēti VI nodaļā, nepiemēro, ja konkrētu nozaru Savienības tiesību aktu noteikumi prasa kritiskajām vienībām veikt pasākumus, lai palielinātu to noturību, un ja minētās prasības dalībvalstis atzīst par vismaz līdzvērtīgām šajā direktīvā noteiktajiem atbilstīgajiem pienākumiem.

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

4. Neskarot LESD 346. pantu, informācijas, kas ir konfidenciāla saskaņā ar Savienības vai valstu tiesību normām, piemēram, normām par uzņēmējdarbības konfidencialitāti, apmaiņa ar Komisiju un citām attiecīgajām iestādēm saskaņā ar šo direktīvu notiek tikai tad, ja šāda apmaiņa ir nepieciešama šīs direktīvas piemērošanai. Apmainās tikai ar to informāciju, kas ir atbilstīga un samērīga minētās apmaiņas nolūkam. Informācijas apmaiņā ievēro minētās informācijas konfidencialitāti un kritisko vienību drošību un komerciālās intereses, vienlaikus ievērojot dalībvalstu drošību.
5. Šī direktīva neskar dalībvalstu pienākumu garantēt valsts drošību un aizsardzību un to pilnvaras aizsargāt citas valsts pamatfunkcijas, tostarp nodrošināt valsts teritoriālo integritāti un uzturēt likumību un kārtību.
6. Šo direktīvu nepiemēro valsts pārvaldes vienībām, kas veic darbības valsts drošības, sabiedriskās drošības, aizsardzības vai tiesībaizsardzības jomā, tostarp noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu, atklāšanu un kriminālvajāšanu.

7. Dalībvalstis var nolemt, ka 11. pantu un III, IV un VI nodaļu pilnībā vai daļēji nepiemēro konkrētām kritiskajām vienībām, kas veic darbības valsts drošības, sabiedriskās drošības, aizsardzības vai tiesībaizsardzības jomā, tostarp noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu, atklāšanu un kriminālvajāšanu, vai kas sniedz pakalpojumus vienīgi šā panta 6. punktā minētajām valsts pārvaldes vienībām.
8. Šajā direktīvā noteiktajos pienākumos nav ietverta tādas informācijas sniegšana, kuras izpaušana būtu pretrunā dalībvalstu valsts drošības, sabiedrības drošības vai aizsardzības pamatinteresēm.
9. Šī direktīva neskar Savienības tiesību aktus par personas datu aizsardzību, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679¹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/58/EK².

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

2. pants
Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "kritiskā vienība" ir tāda publiska vai privāta vienība, kuru dalībvalsts saskaņā ar 6. pantu ir atzinusi par piederīgu pie kādas no pielikumā esošās tabulas trešajā slejā noteiktajām kategorijām;
- 2) "noturība" ir kritiskās vienības spēja izvairīties no incidentiem, aizsargāties pret tiem, reaģēt uz tiem, pretoties tiem, mazināt vai absorbēt tos, pielāgoties tiem un pārvarēt tos;
- 3) "incidents" ir jebkurš notikums, kas var būtiski traucēt vai traucē pamatpakalpojuma sniegšanu, tostarp, ja tas ietekmē valsts sistēmas, kas nodrošina tiesiskumu;
- 4) "kritiskā infrastruktūra" ir aktīvs, iekārta, aprīkojums, tīkls vai sistēma vai aktīva, iekārtas, aprīkojuma, tīkla vai sistēmas daļa, kas vajadzīga pamatpakalpojuma sniegšanai;
- 5) "pamatpakalpojums" ir pakalpojums, kas ir būtisks svarīgu sabiedrības funkciju, saimniecisko darbību, sabiedrības veselības un drošības vai vides uzturēšanai;

- 6) "risks" ir incidenta izraisītu zaudējumu vai traucējumu iespējamība, un to izsaka kā šādu zaudējumu vai traucējumu apjoma un incidenta varbūtības apvienojumu;
- 7) "riska novērtējums" ir viss process, ko veic, lai noteiktu riska veidu un apmēru, identificējot un analizējot iespējamus attiecīgos draudus, neaizsargātību un apdraudējumus, kas varētu novest pie incidenta, un novērtējot potenciālos attiecīgā incidenta izraisītos zaudējumus vai traucējumus pamatpakalpojuma sniegšanā;
- 8) "standarts" ir standarts, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1025/2012¹ 2. panta 1. punktā;
- 9) "tehniskā specifikācija" ir tehniskā specifikācija, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 4. punktā;
- 10) "valsts pārvaldes vienība" ir vienība, kas dalībvalstī par tādu ir atzīta saskaņā ar valsts tiesību aktiem, izņemot tiesu iestādes, parlamentus un centrālās bankas, un kas atbilst šādiem kritērijiem:
 - a) tā ir izveidota ar mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, un tā nav rūpnieciska vai komerciāla;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK (OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

- b) tai ir juridiskas personas statuss vai ar likumu noteiktas tiesības rīkoties citas vienības vārdā, kurai ir juridiskas personas statuss;
- c) to galvenokārt finansē valsts iestādes vai citi centrālā līmeņa publisko tiesību subjekti; tās pārvaldību uzrauga minētās iestādes vai subjekti; vai tās vadībā, valdē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu ieceļ valsts iestādes vai citi centrālā līmeņa publisko tiesību subjekti;
- d) tai ir pilnvaras adresēt fiziskām vai juridiskām personām administratīvus vai regulatīvus lēmumus, kas skar to tiesības saistībā ar personu pārvietošanos vai preču, pakalpojumu vai kapitāla apriti pāri robežām.

3. pants

Minimālā saskaņošana

Šī direktīva neliedz dalībvalstīm pieņemt vai paturēt spēkā valsts tiesību aktu noteikumus nolūkā panākt augstāku kritisko vienību noturības līmeni, ar noteikumu, ka šādi noteikumi ir saderīgi ar Savienības tiesību aktos noteiktajiem dalībvalstu pienākumiem.

II nodaļa

Valstu tiesiskais regulējums kritisko vienību noturības jomā

4. pants

Kritisko vienību noturības stratēģija

1. Pēc apspriešanās, kas, cik vien tas praktiski iespējams, ir pieejama attiecīgajām ieinteresētajām personām, katra dalībvalsts līdz ... [trīs gadi no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem kritisko vienību noturības palielināšanas stratēģiju (“stratēģija”). Stratēģijās, pamatojoties uz attiecīgām esošām valsts un nozaru stratēģijām, plāniem vai līdzīgiem dokumentiem, nosaka stratēģiskos mērķus un politikas pasākumus, lai sasniegtu un uzturētu augstu kritisko vienību noturības līmeni un aptvertu vismaz pielikumā noteiktās nozares.
2. Katrā stratēģijā iekļauj vismaz šādus elementus:
 - a) stratēģiskos mērķus un prioritātes nolūkā palielināt kritisko vienību vispārējo noturību, ņemot vērā pārrobežu un starpnozaru atkarību un savstarpējo atkarību;
 - b) pārvaldības sistēmu, lai sasniegtu stratēģiskos mērķus un prioritātes, tostarp aprakstu par dažādo stratēģijas īstenošanā iesaistīto iestāžu, kritisko vienību un citu personu uzdevumiem un pienākumiem;

- c) to pasākumu aprakstu, kas vajadzīgi, lai palielinātu kritisko vienību vispārējo noturību, tostarp 5. pantā minētā riska novērtējuma aprakstu;
- d) kritisko vienību identificēšanas procesa aprakstu;
- e) tā procesa aprakstu, ar kuru atbalsta kritiskās vienības saskaņā ar šo nodaļu, tostarp pasākumus, kas vērsti uz sadarbības stiprināšanu starp publisko sektoru, no vienas puses, un privāto sektoru un publiskām un privātām vienībām, no otras puses;
- f) sarakstu ar stratēģijas īstenošanā iesaistītajām galvenajām iestādēm un attiecīgajām ieinteresētajām personām, kas nav kritiskās vienības;
- g) politikas plānu par to, kā notiks koordinācija starp šīs direktīvas kompetentajām iestādēm (“kompetentās iestādes”) un Direktīvas (ES) .../...⁺ kompetentajām iestādēm, lai apmainītos ar informāciju par kibernetikas riskiem, kibernetikas draudiem un kibernetikas incidentiem un ar kibernetikas nesaistītiem riskiem, apdraudējumiem un incidentiem un veiktu uzraudzības uzdevumus;
- h) jau ieviesto tādu pasākumu apraksts, kuru mērķis ir sekmēt, lai mazie un vidējie uzņēmumi Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK¹ pielikuma nozīmē, kurus attiecīgā dalībvalsts ir identificējusi kā kritiskās vienības, īstenotu pienākumus saskaņā ar šīs direktīvas III nodaļu.

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

¹ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

Pēc apspriešanās, kas, cik vien tas praktiski iespējams, ir pieejama attiecīgajām ieinteresētajām personām, dalībvalstis atjaunina savas stratēģijas vismaz reizi četros gados.

3. Savas stratēģijas un to būtiskus atjauninājumus dalībvalstis paziņo Komisijai trīs mēnešu laikā no to pieņemšanas.

5. pants

Dalībvalstu veikts riska novērtējums

1. Komisija tiek pilnvarota līdz ... [10 mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] saskaņā ar 23. pantu pieņemt deleģēto aktu, lai papildinātu šo direktīvu, izveidojot neizsmeļošu sarakstu ar pamatpakalpojumiem pielikumā noteiktajās nozarēs un apakšnozarēs. Kompetentās iestādes izmanto minēto sarakstu, lai līdz ... [trīs gadi no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] veiktu riska novērtējumu (“dalībvalstu riska novērtējums”), un pēc tam to veic pēc vajadzības un vismaz reizi četros gados. Kompetentās iestādes izmanto dalībvalstu riska novērtējumus, lai identificētu kritiskās vienības saskaņā ar 6. pantu un palīdzētu minētajām kritiskajām vienībām veikt pasākumus, ievērojot 13. pantu.

Dalībvalsts riska novērtējumos ņem vērā attiecīgos dabas un cilvēka radītos riskus, tostarp starpnozaru vai pārrobežu riskus, nelaimes gadījumus, dabas katastrofas, ārkārtas situācijas sabiedrības veselības jomā un hibrīddraudus vai citus antagonistiskus draudus, tostarp teroristu nodarījumus, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/541¹.

2. Veicot dalībvalstu riska novērtējumus, dalībvalstis ņem vērā vismaz:

- a) vispārējo riska novērtējumu, kas veikts saskaņā ar Lēmuma Nr. 1313/2013/ES 6. panta 1. punktu;
- b) citus attiecīgus riska novērtējumus, kas veikti saskaņā ar attiecīgo nozaru Savienības tiesību aktu prasībām, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (ES) 2017/1938² un (ES) 2019/941³, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2007/60/EK⁴ un 2012/18/ES⁵;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/541 (2017. gada 15. marts) par terorisma apkarošanu un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/475/TI un groza Padomes Lēmumu 2005/671/TI (OV L 88, 31.3.2017., 6. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1938 (2017. gada 25. oktobris) par gāzes piegādes drošības aizsardzības pasākumiem un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 994/2010 (OV L 280, 28.10.2017., 1. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/941 (2019. gada 5. jūnijs) par riskgatavību elektroenerģijas sektorā un ar ko atceļ Direktīvu 2005/89/EK (OV L 158, 14.6.2019., 1. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/60/EK (2007. gada 23. oktobris) par ostu aizsardzības pastiprināšanu (OV L 288, 6.11.2007., 27. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/18/ES (2012. gada 4. jūlijs) par lielu ar bīstamām vielām saistītu avāriju risku pārvaldību, ar kuru groza un vēlāk atceļ Padomes Direktīvu 96/82/EK (OV L 197, 24.7.2012., 1. lpp.).

- c) attiecīgos riskus, kas rodas no apmēra, kādā nozares, kuras noteiktas pielikumā, ir atkarīgas viena no otras, tostarp no tā, cik lielā mērā tās ir atkarīgas no vienībām, kas atrodas citās dalībvalstīs un trešās valstīs, un ietekmi, kuru būtiski traucējumi vienā nozarē var radīt citās nozarēs, tostarp visus būtiskos riskus iedzīvotājiem un iekšējam tirgum;
- d) visu informāciju par incidentiem, kas paziņoti saskaņā ar 15. pantu.

Pirmās daļas c) punkta nolūkā dalībvalstis attiecīgi sadarbojas ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un trešo valstu kompetentajām iestādēm.

- 3. Attiecīgos dalībvalstu riska novērtējumu elementus dalībvalstis dara pieejamus kritiskajām vienībām, kas identificētas saskaņā ar 6. pantu, attiecīgā gadījumā izmantojot savus vienotos kontaktpunktus. Dalībvalstis nodrošina, ka kritiskajām vienībām sniegtā informācija palīdz tām veikt savus riska novērtējumus, ievērojot 12. pantu, un veikt pasākumus savas noturības nodrošināšanai, ievērojot 13. pantu.
- 4. Trīs mēnešu laikā no dalībvalsts riska novērtējuma veikšanas dalībvalsts sniedz Komisijai attiecīgu informāciju par dalībvalsts riska novērtējumā identificēto risku veidiem un tā rezultātus par katru pielikumā noteikto nozari un apakšnozari.

5. Lai izpildītu 4. punkta prasības, Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm izstrādā brīvprātīgu kopēju ziņošanas veidni.

6. pants

Kritisko vienību identificēšana

1. Līdz ... [trīs gadi un seši mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] katra dalībvalsts identificē kritiskās vienības pielikumā noteiktajās nozarēs un apakšnozarēs.
2. Kad dalībvalsts identificē kritiskās vienības, ievērojot 1. punktu, tā ņem vērā sava dalībvalsts riska novērtējuma un stratēģijas rezultātus un piemēro visus turpmāk minētos kritērijus:
 - a) vienība sniedz vienu vai vairākus pamatpakalpojumus;
 - b) vienība darbojas un tās kritiskā infrastruktūra atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā;
un
 - c) incidentam būtu būtiska traucējoša ietekme, kas noteikta saskaņā ar 7. panta 1. punktu, uz viena vai vairāku pamatpakalpojumu sniegšanu, ko veic vienība, vai uz citu pamatpakalpojumu sniegšanu pielikumā noteiktajā nozarēs, kuras ir atkarīgas no attiecīgā pamatpakalpojuma vai attiecīgajiem pamatpakalpojumiem.

3. Katra dalībvalsts izveido saskaņā ar 2. punktu identificēto kritisko vienību sarakstu un nodrošina, ka attiecīgajām kritiskajām vienībām viena mēneša laikā pēc minētās identificēšanas tiek paziņots par to, ka tās ir identificētas par kritiskajām vienībām. Neskarot 8. pantu, dalībvalstis informē minētās kritiskās vienības par pienākumiem, kas tām noteikti III un IV nodaļā, un par datumu, no kura minētie pienākumi uz tām attiecas. Dalībvalstis informē pielikumā esošās tabulas 3., 4. un 8. punktā noteikto nozaru kritiskās vienības par to, ka uz tām neattiecas III un IV nodaļā noteiktie pienākumi, ja vien valsts pasākumi neparedz citādi.

Attiecīgajām kritiskajām vienībām III nodaļu sāk piemērot pēc 10 mēnešiem no šā punkta pirmajā daļā minētā paziņošanas datuma.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas kompetentās iestādes paziņo Direktīvas (ES) .../...⁺ kompetentajām iestādēm to kritisko vienību identitāti, kuras tās ir identificējušas saskaņā ar šo pantu, un to dara viena mēneša laikā pēc minētās identificēšanas. Minētajā paziņojumā attiecīgā gadījumā norāda, ka attiecīgās kritiskās vienības ir vienības šīs direktīvas pielikumā esošās tabulas 3., 4. un 8. punktā noteiktajās nozarēs un uz tām neattiecas III un IV nodaļā noteiktie pienākumi.

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

5. Dalībvalstis pēc vajadzības un jebkurā gadījumā vismaz reizi četros gados pārskata un attiecīgā gadījumā atjaunina 3. punktā minēto identificēto kritisko vienību sarakstu. Ja šo atjauninājumu rezultātā tiek identificētas papildu kritiskās vienības, attiecīgajām papildu kritiskajām vienībām piemēro 3. un 4. punktu. Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka vienībām, kas šādos atjauninājumos vairs netiek identificētas par kritiskajām vienībām, tiek savlaicīgi paziņots par šo faktu un to, ka uz tām no attiecīgā paziņojuma saņemšanas dienas vairs neattiecas III nodaļā noteiktie pienākumi.
6. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm izstrādā ieteikumus un nesaistošas pamatnostādnes, lai palīdzētu dalībvalstīm identificēt kritiskās vienības.

7. pants

Būtiska traucējoša ietekme

1. Nosakot 6. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētās traucējošās ietekmes būtiskumu, dalībvalstis ņem vērā šādus kritērijus:
 - a) to lietotāju skaits, kuri izmanto attiecīgās vienības sniegto pamatpakalpojumu;
 - b) apmērs, kādā citas pielikumā noteiktās nozares un apakšnozares ir atkarīgas no attiecīgā pamatpakalpojuma;
 - c) ietekme, ko pakāpes un ilguma ziņā varētu radīt incidenti uz ekonomiskām un sabiedriskām darbībām, vidi, sabiedrības drošumu un drošību vai iedzīvotāju veselību;
 - d) vienības tirgus daļa attiecīgā pamatpakalpojuma vai attiecīgo pamatpakalpojumu tirgū;
 - e) ģeogrāfiskā teritorija, ko incidents varētu ietekmēt, tostarp jebkāda pārrobežu ietekme, ņemot vērā neaizsargātību, kas izriet no dažu ģeogrāfisko teritoriju, piemēram, salu reģionu, attālo reģionu vai kalnu apvidu, izolācijas pakāpes;
 - f) vienības nozīmīgums pietiekama pamatpakalpojuma līmeņa uzturēšanai, ņemot vērā alternatīvu līdzekļu pieejamību minētā pamatpakalpojuma sniegšanai.

2. Pēc kritisko vienību identificēšanas, ievērojot 6. panta 1. punktu, katra dalībvalsts bez liekas kavēšanās iesniedz Komisijai šādu informāciju:
- a) saraksts ar pamatpakalpojumiem, kas tiek sniegti attiecīgajā dalībvalstī, ja ir kādi papildu pamatpakalpojumi, ko neaptver 5. panta 1. punktā minētais pamatpakalpojumu saraksts;
 - b) to kritisko vienību skaits, kuras identificētas katrā pielikumā noteiktajā nozarē un apakšnozarē un attiecībā uz katru pamatpakalpojumu;
 - c) visas robežvērtības, ko piemēro, lai precizētu vienu vai vairākus 1. punktā noteiktos kritērijus.

Pirmās daļas c) apakšpunktā minētās robežvērtības var atspoguļot katru atsevišķi vai apkopotā veidā.

Pēc tam dalībvalstis pirmajā daļā minēto informāciju iesniedz pēc vajadzības, bet vismaz reizi četros gados.

3. Komisija pēc apspriešanās ar 19. pantā minēto Kritisko vienību noturības grupu, ņemot vērā šā panta 2. punktā minēto informāciju, pieņem nesaistošas pamatnostādnes, lai atvieglotu šā panta 1. punktā minēto kritēriju piemērošanu.

8. pants

Kritiskās vienības banku, finanšu tirgus infrastruktūras un digitālās infrastruktūras nozarēs

Dalībvalstis nodrošina, ka 11. pantu un III, IV un VI nodaļu nepiemēro kritiskajām vienībām, kuras tās ir identificējušas pielikumā esošās tabulas 3., 4. un 8. punktā noteiktajās nozarēs. Dalībvalstis var pieņemt vai paturēt spēkā valsts tiesību aktu noteikumus nolūkā panākt augstāku minēto kritisko vienību noturības līmeni ar noteikumu, ka minētie valsts noteikumi ir saskanīgi ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem.

9. pants

Kompetentās iestādes un vienotais kontaktpunkts

1. Katra dalībvalsts izraugās vai izveido vienu vai vairākas kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par pareizu šajā direktīvā noteikto noteikumu piemērošanu un vajadzības gadījumā izpildes nodrošināšanu valsts līmenī.

Attiecībā uz kritiskajām vienībām šīs direktīvas pielikumā esošās tabulas 3. un 4. punktā noteiktajās nozarēs kompetentās iestādes principā ir kompetentās iestādes, kas minētas Regulas (ES) .../...⁺ 46. pantā. Attiecībā uz šīs direktīvas pielikumā esošās tabulas 8. punktā noteiktajām kritiskajām vienībām kompetentās iestādes principā ir Direktīvas (ES) .../...⁺⁺ kompetentās iestādes. Dalībvalstis var izraudzīties citu kompetento iestādi šīs direktīvas pielikuma esošās tabulas 3., 4. un 8. punktā noteiktajās nozarēs saskaņā ar esošo valsts tiesisko regulējumu.

Ja dalībvalstis izraugās vai izveido vairāk nekā vienu kompetento iestādi, tās skaidri nosaka katras attiecīgās iestādes uzdevumus un nodrošina, ka tās efektīvi sadarbojas, lai izpildītu savus uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu, tostarp attiecībā uz 2. punktā minētā vienotā kontaktpunkta izraudzīšanos un darbībām.

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 41/22 (2020/0266(COD)) ietvertās regulas numuru.

⁺⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

2. Katra dalībvalsts izraugās vai izveido vienu vienoto kontaktpunktu, kas pilda koordinācijas funkciju, lai nodrošinātu pārrobežu sadarbību ar citu dalībvalstu vienotajiem kontaktpunktiem un 19. pantā minēto Kritisko vienību noturības grupu ("vienotais kontaktpunkts"). Attiecīgā gadījumā dalībvalsts izraugās savu vienoto kontaktpunktu kompetentā iestādē. Attiecīgā gadījumā dalībvalsts var noteikt, ka tās vienotais kontaktpunkts pilda arī koordinācijas funkciju sadarbībai ar Komisiju un nodrošina sadarbību ar trešām valstīm.
3. Līdz ... [pieci gadi un seši mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] un pēc tam reizi divos gados vienotie kontaktpunkti iesniedz Komisijai un 19. pantā minētajai Kritisko vienību noturības grupai kopsavilkuma ziņojumu par saņemtajiem paziņojumiem, tostarp par paziņojumu skaitu, paziņoto incidentu būtību un par darbībām, kas veiktas saskaņā ar 15. panta 3. punktu.

Komisija sadarbībā ar Kritisko vienību noturības grupu izstrādā kopēju ziņošanas veidni. Kompetentās iestādes minēto ziņošanas veidni var brīvprātīgi izmantot, lai iesniegtu pirmajā daļā minētos kopsavilkuma ziņojumus.

4. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās kompetentajai iestādei un vienotajam kontaktpunktam ir pilnvaras un atbilstoši finanšu, cilvēku un tehniskie resursi, lai efektīvi un rezultatīvi veiktu tiem uzticētos uzdevumus.
5. Katra dalībvalstis nodrošina, ka tās kompetentā iestāde vajadzības gadījumā un saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem apspriežas un sadarbojas ar citām attiecīgajām valsts iestādēm, tostarp tām, kas atbild par civilo aizsardzību, tiesībaizsardzību un personas datu aizsardzību, un ar kritiskajām vienībām un attiecīgajām ieinteresētajām personām.
6. Katra dalībvalsts nodrošina, ka šīs direktīvas kompetentā iestāde sadarbojas ar Direktīvas (ES) .../...⁺ kompetentajām iestādēm un apmainās ar tām ar informāciju attiecībā uz kibernetikas riskiem, kibernetikas draudiem un kibernetikas incidentiem un ar kibernetikas nesaitītiem riskiem, apdraudējumiem un incidentiem, kas skar kritiskās vienības, tostarp attiecībā uz attiecīgiem pasākumiem, kurus veikusi tās kompetentā iestāde un Direktīvas (ES) .../...⁺ kompetentās iestādes.

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

7. Katra dalībvalsts trīs mēnešu laikā pēc kompetentās iestādes un vienotā kontaktpunkta izraudzīšanas vai izveidošanas paziņo Komisijai to identitāti un to uzdevumus un pienākumus saskaņā ar šo direktīvu, to kontaktinformāciju un jebkādas turpmākas izmaiņas tajā. Dalībvalstis informē Komisiju, ja attiecībā uz kritiskajām vienībām pielikumā esošās tabulas 3., 4. un 8. punktā noteiktajās nozarēs tās nolemj par kompetento iestādi izraudzīties kādu citu iestādi, nevis tās, kas minētas 1. punkta otrajā daļā. Katra dalībvalsts publisko savas kompetentās iestādes un vienotā kontaktpunkta identitāti.
8. Komisija vienoto kontaktpunktu sarakstu dara publiski pieejamu.

10. pants

Dalībvalstu atbalsts kritiskajām vienībām

1. Dalībvalstis atbalsta kritiskās vienības to noturības palielināšanā. Šis atbalsts var iekļaut vadlīniju materiālu un metožu izstrādi, atbalstu tādu praktisko nodarbību organizēšanā, kas paredzētas, lai pārbaudītu to noturību, un konsultāciju un apmācību nodrošināšanu kritisko vienību personālam. Neskarot piemērojamos noteikumus par valsts atbalstu, dalībvalstis var nodrošināt finanšu resursus kritiskajām vienībām, ja tas ir nepieciešams un pamatots ar sabiedrības interešu mērķiem.

2. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās kompetentās iestāde sadarbojas un apmainās ar informāciju un labu praksi ar pielikumā noteikto nozaru kritiskajām vienībām.
3. Dalībvalstis veicina brīvprātīgu informācijas apmaiņu starp kritiskajām vienībām saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem, jo īpaši par klasificētu un sensitīvu informāciju, konkurenci un personas datu aizsardzību.

11. pants

Sadarbība starp dalībvalstīm

1. Kad vien tas ir lietderīgi, dalībvalstis apspriežas savā starpā par kritiskajām vienībām, lai nodrošinātu to, ka šī direktīva tiek konsekventi piemērota. Šāda apspriešanās jo īpaši notiek par kritiskajām vienībām, kuras:
 - a) izmanto kritisko infrastruktūru, kas ir fiziski savienota starp divām vai vairāk dalībvalstīm;

- b) ir daļa no korporatīvām struktūrām, kas ir savienotas ar kritiskajām vienībām citās dalībvalstīs vai ir ar tām saistītas;
 - c) ir identificētas kā kritiskās vienības vienā dalībvalstī un sniedz pamatpakalpojumus uz citām dalībvalstīm vai citās dalībvalstīs.
2. Šā panta 1. punktā minētās apspriešanās mērķis ir palielināt kritisko vienību noturību un, ja iespējams, samazināt to administratīvo slogu.

III nodaļa

Kritisko vienību noturība

12. pants

Kritisko vienību veikts riska novērtējums

1. Neatkarīgi no 6. panta 3. punkta otrajā daļā noteiktā termiņa dalībvalstis nodrošina, ka kritiskās vienības deviņu mēnešu laikā no 6. panta 3. punktā minētā paziņojuma saņemšanas un pēc tam, kad vien tas ir vajadzīgs, bet vismaz reizi četros gados, pamatojoties uz dalībvalstu riska novērtējumiem un citiem attiecīgiem informācijas avotiem veic riska novērtējumu, lai novērtētu visus attiecīgos riskus, kas varētu traucēt to pamatpakalpojumu sniegšanu (“kritiskās vienības riska novērtējums”).

2. Kritisko vienību riska novērtējumos ņem vērā visus attiecīgos dabas un cilvēka radītos riskus kas varētu izraisīt incidentu, tostarp starpnozaru vai pārrobežu riskus, nelaimes gadījumus, dabas katastrofas, ārkārtas situācijas sabiedrības veselības jomā un hibrīddraudus un citus antagonistiskus draudus, tostarp teroristu nodarījumus, kā paredzēts Direktīvā (ES) 2017/541. Kritiskās vienības riska novērtējumā ņem vērā to, cik lielā mērā pielikumā noteiktās citas nozares ir atkarīgas no kritiskās vienības sniegtā pamatpakalpojuma, un to, cik lielā mērā attiecīgā kritiskā vienība ir atkarīga no pamatpakalpojumiem, ko sniedz citas vienības šādās citās nozarēs, tostarp attiecīgā gadījumā kaimiņos esošajās dalībvalstīs un trešās valstīs.

Ja kritiskā vienība ir veikusi citus riska novērtējumus vai izstrādājusi dokumentus, ievērojot pienākumus, kas noteikti citos tiesību aktos, kuri attiecas uz tās kritiskās vienības riska novērtējumu, tā var izmantot minētos novērtējumus un dokumentus, lai izpildītu šajā pantā noteiktās prasības. Pildot savas uzraudzības funkcijas, kompetentā iestāde var paziņot, ka esošais kritiskās vienības veiktais riska novērtējums, kurā pievēršas šā punkta pirmajā daļā minētajiem riskiem un atkarības apmēram, pilnībā vai daļēji izpilda šā panta pienākumus.

13. pants

Kritisko vienību noturības pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, pamatojoties uz attiecīgo informāciju, ko dalībvalstis sniegušas par dalībvalsts riska novērtējumu un par kritiskās vienības riska novērtējuma rezultātiem, kritiskās vienības veic atbilstīgus un samērīgus tehniskus, drošības, un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu to noturību, tostarp pasākumus, kas vajadzīgi, lai:
- a) novērstu incidentus, pienācīgi ņemot vērā pasākumus, kuri nepieciešami katastrofu riska mazināšanai un tam, lai pielāgotos klimata pārmaiņām;

- b) nodrošinātu to telpām un kritiskajai infrastruktūrai atbilstošu fizisko aizsardzību, pienācīgi ņemot vērā, piemēram, nožogojumus, barjeras, perimetra novērošanas rīkus un rutīnas, atklāšanas aprīkojumu un piekļuves kontroli;
- c) reaģētu uz incidentu sekām, pretotos tām un mazinātu tās, pienācīgi ņemot vērā riska un krīzes pārvaldības procedūru un protokolu un standarta rīcības trauksmes gadījumā īstenošanu;
- d) atkoptos no incidentiem, pienācīgi ņemot vērā darbības nepārtrauktības pasākumus un alternatīvu piegādes ķēžu apzināšanu, lai atsāktu pamatpakalpojumu sniegšanu;
- e) nodrošinātu pienācīgu darbinieku drošības pārvaldību, pienācīgi ņemot vērā tādas pasākumus kā to darbinieku kategoriju noteikšana, kuri pilda kritiskas funkcijas, piekļuves tiesību noteikšana telpām, kritiskajai infrastruktūrai un sensitīvai informācijai, procedūru ieviešana iepriekšējās darbības pārbaudes veikšanai saskaņā ar 14. pantu un to personu kategoriju noteikšana, attiecībā uz kurām ir jāveic iepriekšējās darbības pārbaude, un pienācīgu apmācības prasību un kvalifikāciju noteikšanai;

- f) palielinātu attiecīgā personāla informētību par a)–e) apakšpunktā minētajiem pasākumiem, pienācīgi ņemot vērā mācību kursus, informatīvus materiālus un mācības.

Piemērojot pirmās daļas e) apakšpunktu, dalībvalstis nodrošina, ka kritiskās vienības, nosakot to darbinieku kategorijas, kuri pilda kritiskas funkcijas, ņem vērā ārpalpojumu sniedzēju personālu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kritiskās vienības ir ieviesušas un piemēro noturības plānu vai līdzvērtīgu dokumentu vai dokumentus, kurā(-os) aprakstīti pasākumi, kas veikti ievērojot 1. punktu. Ja kritiskās vienības ir izstrādājušas dokumentus vai veikušas pasākumus, ievērojot citos tiesību aktos noteiktus pienākumus, kuri attiecas uz 1. punktā minētajiem pasākumiem, tās var izmantot minētos dokumentus un pasākumus, lai izpildītu šajā pantā noteiktās prasības. Pildot uzraudzības funkcijas, kompetentā iestāde var paziņot, ka esošie kritiskās vienības veiktie noturības palielināšanas pasākumi, ar kuriem pienācīgā un samērīgā veidā pievēršas 1. punktā minētajiem tehniskajiem, drošības un organizatoriskajiem pasākumiem, pilnībā vai daļēji izpilda šā panta prasības.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka katra kritiskā vienība izraugās sadarbības koordinatoru vai tā ekvivalentu par kontaktpunktu saziņai ar kompetentajām iestādēm.

4. Pēc tās dalībvalsts pieprasījuma, kura identificējusi kritisko vienību, un ar attiecīgās kritiskās vienības piekrišanu Komisija saskaņā ar 18. panta 6., 8. un 9. punktā izklāstīto kārtību organizē padomdevējas misijas, lai konsultētu attiecīgo kritisko vienību par III nodaļā noteikto pienākumu izpildi. Padomdevēja misija par saviem konstatējumiem ziņo Komisijai, attiecīgajai dalībvalstij un attiecīgajai kritiskajai vienībai.
5. Komisija, apspriedusies ar 19. pantā minēto Kritisko vienību noturības grupu, pieņem nesaistošas pamatnostādnes, lai sīkāk precizētu tehniskos, drošības un organizatoriskos pasākumus, ko var veikt, ievērojot šā panta 1. punktu.
6. Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu vajadzīgās tehniskās un metodoloģiskās specifikācijas attiecībā uz šā panta 1. punktā minēto pasākumu piemērošanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 24. panta 2. punktā.

14. pants

Iepriekšējās darbības pārbaudes

1. Dalībvalstis precizē nosacījumus, ar kuriem kritiskajai vienībai ir atļauts pienācīgi pamatotos gadījumos un ņemot vērā dalībvalsts riska novērtējumu, iesniegt pieprasījumus veikt iepriekšējās darbības pārbaudi attiecībā uz personām, kas:
 - a) veic sensitīvas funkcijas kritiskajā vienībā vai kritiskās vienības labā, jo īpaši saistībā ar kritiskās vienības noturību;
 - b) ir pilnvarotas tieši vai attālināti piekļūt tās telpām, informācijas vai kontroles sistēmām, tostarp saistībā ar kritiskās vienības drošību;
 - c) tiek apsvērtas pieņemšanai darbā amatos, uz kuriem attiecas a) un b) apakšpunktā noteiktie kritēriji.
2. Šā panta 1. punktā minētos pieprasījumus izvērtē saprātīgā termiņā un apstrādā saskaņā ar valsts tiesību aktiem un procedūrām un attiecīgajiem un piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem, tostarp Regulu (ES) 2016/679 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/680¹. Iepriekšējās darbības pārbaudes ir samērīgas un stingri aprobežojas ar to, kas ir nepieciešams. Tās veic vienīgi nolūkā izvērtēt iespējamu drošības risku attiecīgajai kritiskajai vienībai.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

3. Šā panta 1. punktā minētajā iepriekšējās darbības pārbaudē vismaz:
- a) apstiprina tās personas identitāti, uz kuru attiecas iepriekšējās darbības pārbaude;
 - b) pārbauda sodāmības reģistrā ierakstus par attiecīgo personu attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas ir relevanti saistībā ar konkrēto amatu.

Veicot iepriekšējās darbības pārbaudes, dalībvalstis nolūkā iegūt informāciju no citu dalībvalstu sodāmības reģistriem, izmanto Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēmu saskaņā ar procedūrām, kuras noteiktas Pamatlēmumā 2009/315/TI un attiecīgā un piemērojamā gadījumā, Regulā (ES) 2019/816. Pamatlēmuma 2009/315/TI 3. panta 1. punktā un Regulas (ES) 2019/816 3. panta 5) punktā minētās centrālās iestādes saskaņā ar Pamatlēmuma 2009/315/TI 8. panta 1. punktu sniedz atbildes uz šādas informācijas pieprasījumiem 10 darba dienu laikā no pieprasījuma saņemšanas dienas.

15. pants
Incidentu paziņošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kritiskās vienības bez liekas kavēšanās paziņo kompetentajai iestādei par incidentiem, kuri būtiski traucē vai var būtiski traucēt pamatpakalpojumu sniegšanu. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja vien tas nav operacionāli neiespējams, kritiskās vienības iesniedz sākotnēju paziņojumu ne vēlāk kā 24 stundu laikā pēc tam, kad kritiskā vienība ir uzzinājusi par incidentu, un, attiecīgā gadījumā, ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam iesniedz detalizētu ziņojumu. Lai noteiktu traucējuma būtiskumu, jo īpaši ņem vērā šādus parametrus:
- a) traucējuma skarto lietotāju skaits un īpatsvars;
 - b) traucējuma ilgums;
 - c) traucējuma skartā ģeogrāfiskā teritorija, ņemot vērā to, vai šis apgabals ir ģeogrāfiski izolēts.

Ja incidentam ir vai varētu būt būtiska ietekme uz pamatpakalpojumu sniegšanas nepārtrauktību uz sešām vai vairāk dalībvalstīm vai sešās vai vairāk dalībvalstīs, to dalībvalstu, ko skāris incidents, kompetentās iestādes par šo incidentu paziņo Komisijai.

2. Šā panta 1. punkta pirmajā daļā minētajos paziņojumos iekļauj visu pieejamo informāciju, kas vajadzīga, lai kompetentā iestāde varētu izprast incidenta veidu, cēloni un iespējamās sekas, tostarp, jebkādu pieejamo informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu incidenta pārrobežu ietekmi. Šādi paziņojumi neuzliek kritiskajām vienībām lielāku atbildību.

3. Pamatojoties uz informāciju, ko kritiskā vienība sniegusi 1. punktā minētajā paziņojumā, attiecīgā kompetentā iestāde ar vienotā kontaktpunkta starpniecību informē citu skarto dalībvalstu vienotos kontaktpunktus, ja incidents būtiski ietekmē vai varētu būtiski ietekmēt kritiskās vienības un pamatpakalpojumu sniegšanas nepārtrauktību vienai vai vairākām citām dalībvalstīm vai vienā vai vairākās citās dalībvalstīs.

Sūtot un saņemot informāciju, ievērojot pirmo daļu, vienotie kontaktpunkti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai valsts tiesību aktiem apstrādā minēto informāciju tā, lai tiktu ievērota tās konfidencialitāte un aizsargāta attiecīgās kritiskās vienības drošība un komerciālās intereses.

4. Cik drīz vien iespējams pēc 1. punktā minētā paziņojuma, attiecīgā kompetentā iestāde nodrošina attiecīgajai kritiskajai vienībai attiecīgu papildu informāciju, tostarp informāciju, kura varētu palīdzēt minētajai kritiskajai vienībai efektīvi reaģēt uz attiecīgo incidentu. Dalībvalstis informē sabiedrību, ja tās uzskata, ka tas ir sabiedrības interesēs.

16. pants

Standarti

Lai veicinātu konverģentu šīs direktīvas īstenošanu, dalībvalstis, ja tas ir lietderīgi, un neuzspiežot izmantot kādu konkrētu tehnoloģiju un neliekot to izvēlēties ar diskriminējošiem pasākumiem, mudina izmantot Eiropas un starptautiskus standartus un tehniskas specifikācijas, kas attiecas uz kritiskajām vienībām piemērojamajiem drošības un noturības pasākumiem.

IV nodaļa

Eiropas mērogā īpaši nozīmīgas kritiskās vienības

17. pants

Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību identifikācija

1. Vienību uzskata par Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību, ja:
 - a) tā ir identificēta par kritisku vienību, ievērojot 6. panta 1. punktu;
 - b) tā sniedz vienādus vai līdzīgus pamatpakalpojumus sešās vai vairāk dalībvalstīs vai uz sešām vai vairāk dalībvalstīm; un
 - c) par to ir paziņots, ievērojot šā panta 3. punktu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kritiskā vienība pēc 6. panta 3. punktā minētā paziņojuma informē savu kompetento iestādi, ja tā sniedz pamatpakalpojumus uz sešām vai vairāk dalībvalstīm vai sešās vai vairāk dalībvalstīs. Šādā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka kritiskā vienība informē savu kompetento iestādi par tiem pamatpakalpojumiem, ko tā sniedz attiecīgajām dalībvalstīm vai attiecīgajās dalībvalstīs un par tām dalībvalstīm, uz kurām vai kurās tā sniedz šādus pamatpakalpojumus. Dalībvalstis bez liekas kavēšanās paziņo Komisijai šādu kritisko vienību identitāti un informāciju, kuru tās sniegušas saskaņā ar šo punktu.

Komisija apspriežas ar tās dalībvalsts kompetento iestādi, kura identificējusi kritisko vienību, kā minēts pirmajā daļā, ar citu attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un ar attiecīgo kritisko vienību. Šajās apspriedēs katra dalībvalsts informē Komisiju, vai tā uzskata, ka pakalpojumi, ko kritiskā vienība sniedz attiecīgajai dalībvalstij, ir pamatpakalpojumi.

3. Ja Komisija, pamatojoties uz šā panta 2. punktā minēto apspriešanos, konstatē, ka attiecīgā kritiskā vienība sniedz pamatpakalpojumus uz sešām vai vairāk dalībvalstīm vai sešās vai vairāk dalībvalstīs, Komisija attiecīgajai kritiskajai vienībai ar tās kompetentās iestādes starpniecību paziņo, ka tā tiek uzskatīta par Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību un informē šo kritisko vienību par tās pienākumiem saskaņā ar šo nodaļu un par datumu, no kura šie pienākumi tai piemērojami. Tiklīdz Komisija informē kompetento iestādi par savu lēmumu uzskatīt kādu kritisko vienību par Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību, kompetentā iestāde bez liekas kavēšanās pārsūta minēto paziņojumu attiecīgajai kritiskajai vienībai.

4. Šo nodaļu attiecīgajai Eiropas mērogā īpaši nozīmīgajai kritiskajai vienībai piemēro no šā panta 3. punktā minētā paziņojuma saņemšanas dienas.

18. pants
Padomdevējas misijas

1. Pēc dalībvalsts, kura Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību ir identificējusi par kritisku vienību, ievērojot 6. panta 1. punktu, pieprasījuma Komisija organizē padomdevēju misiju nolūkā novērtēt pasākumus, ko attiecīgā kritiskā vienība ir ieviesusi, lai izpildītu savus III nodaļā noteiktos pienākumus.
2. Pēc savas iniciatīvas vai pēc vienas vai vairāku tādu dalībvalstu lūguma, uz kurām vai kurās sniedz pamatpakalpojumu, un ar noteikumu, ka dalībvalsts, kura, ievērojot 6. panta 1. punktu, par kritisku vienību ir identificējusi Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību, tam piekrīt, Komisija organizē padomdevēju misiju, kā minēts šā panta 1. punktā.

3. Pēc Komisijas vai vienas vai vairāku dalībvalstu, uz kurām vai kurās sniedz pamatpakalpojumu, pamatota pieprasījuma dalībvalsts, kura, ievērojot 6. panta 1. punktu, par kritisku vienību ir identificējusi Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību, sniedz Komisijai šādu informāciju:
- a) kritiskās vienības riska novērtējuma attiecīgās daļas;
 - b) sarakstu ar attiecīgajiem pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 13. pantu;
 - c) uzraudzības vai izpildes nodrošināšanas darbības, tostarp izdotus atbilstības novērtējumus vai rīkojumus, ko tās kompetentā iestāde ir veikusi attiecībā uz minēto kritisko vienību saskaņā ar 21. un 22. pantu.
4. Padomdevēja misija trīs mēnešu laikā pēc padomdevējas misijas pabeigšanas ziņo par saviem konstatējumiem Komisijai, dalībvalstij, kura, ievērojot 6. panta 1. punktu, par kritisku vienību ir identificējusi Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību, dalībvalstīm, uz kurām vai kurās sniedz pamatpakalpojumu, un attiecīgajai kritiskajai vienībai.

Dalībvalstis, uz kurām vai kurās sniedz pamatpakalpojumu, analizē pirmajā daļā minēto ziņojumu un vajadzības gadījumā konsultē Komisiju par to, vai attiecīgā Eiropas mērogā īpaši nozīmīgā kritiskā vienība pilda savus III nodaļā noteiktos pienākumus un, attiecīgā gadījumā par to, kādus pasākumus varētu veikt, lai uzlabotu minētās kritiskās vienības noturību.

Komisija, pamatojoties uz šā punkta otrajā daļā minēto konsultāciju, paziņo dalībvalstij, kura, ievērojot 6. panta 1. punktu, par kritisku vienību ir identificējusi Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību, dalībvalstīm, uz kurām vai kurās sniedz pamatpakalpojumu, un minētajai kritiskajai vienībai savu atzinumu par to, vai minētā kritiskā vienība pilda savus III nodaļā noteiktos pienākumus un attiecīgā gadījumā par to, kādus pasākumus varētu veikt, lai uzlabotu minētās kritiskās vienības noturību.

Dalībvalsts kura, ievērojot 6. panta 1. punktu, par kritisku vienību ir identificējusi Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību, nodrošina, ka tās kompetentā iestāde un attiecīgā kritiskā vienība pienācīgi ņem vērā šā punkta trešajā daļā minēto atzinumu un sniedz informāciju Komisijai un dalībvalstīm, uz kurām vai kurās sniedz pamatpakalpojumu, par pasākumiem, ko tā veikusi, ievērojot minēto atzinumu.

5. Katras padomdevējas misijas sastāvā ir eksperti no dalībvalsts, kurā atrodas Eiropas mērogā īpaši nozīmīgā kritiskā vienība, eksperti no dalībvalstīm, uz kurām vai kurās sniedz pamatpakalpojumu, un Komisijas pārstāvji. Attiecīgās dalībvalstis var izvirzīt kandidātus dalībai padomdevējā misijā. Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalsti, kura, ievērojot 6. panta 1. punktu, par kritisku vienību ir identificējusi Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību, atlasa un ieceļ katras padomdevējas misijas locekļus saskaņā ar viņu profesionālajām spējām un, ja iespējams, nodrošinot ģeogrāfiski līdzsvarotu pārstāvību no visām attiecīgajām dalībvalstīm. Vajadzības gadījumā padomdevējas misijas locekļiem ir derīga un atbilstoša drošības pielaide. Komisija sedz izmaksas, kas saistītas ar dalību padomdevējās misijās.

Komisija sastāda katras padomdevējas misijas programmu, apspriežoties ar attiecīgās padomdevējas misijas locekļiem un vienojoties ar dalībvalsti, kura, ievērojot 6. panta 1. punktu, par kritisku vienību ir identificējusi Eiropas mērogā īpaši nozīmīgu kritisko vienību.

6. Komisija pieņem īstenošanas aktu, kurā paredz noteikumus par procedūrām attiecībā uz pieprasījumiem organizēt padomdevējas misijas, šādu pieprasījumu izskatīšanu, attiecībā uz padomdevēju misiju veikšanu un to ziņojumiem un attiecībā uz to, kā tiek paziņots par šā panta 4. punkta trešajā daļā minēto Komisijas atzinumu un par veiktajiem pasākumiem, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās informācijas konfidencialitāti un komerciālo sensitivitāti. Šo īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 24. panta 2. punktā.
7. Dalībvalstis nodrošina, ka Eiropas mērogā īpaši nozīmīgās kritiskās vienības sniedz padomdevējām misijām piekļuvi informācijai, sistēmām un iekārtām, kas ir saistītas ar to pamatpakalpojumu sniegšanu, kas nepieciešami, lai veiktu attiecīgo padomdevēju misiju.
8. Padomdevējas misijas veic saskaņā ar piemērojamajiem tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tās tiek veiktas, ievērojot minētās dalībvalsts atbildību par valsts drošību un savu drošības interešu aizsardzību.

9. Organizējot padomdevējas misijas, Komisija ņem vērā ziņojumus par visām pārbaudēm, ko Komisija veikusi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 725/2004 un (EK) Nr. 300/2008, kā arī ziņojumus par uzraudzību, kuru Komisija veikusi saskaņā ar Direktīvu 2005/65/EK attiecībā uz attiecīgo kritisko vienību.
10. Ikreiz, kad tiek organizēta padomdevēja misija, Komisija par to informē 19. pantā minēto Kritisko vienību noturības grupu. Dalībvalsts, kurā norisinājās padomdevēja misija, un Komisija arī informē Kritisko vienību noturības grupu par galvenajiem padomdevējas misijas konstatējumiem un gūto pieredzi nolūkā veicināt savstarpēju mācīšanos.

V nodaļa

Sadarbība un ziņošana

19. pants

Kritisko vienību noturības grupa

1. Ar šo tiek izveidota Kritisko vienību noturības grupa. Kritisko vienību noturības grupa atbalsta Komisiju un veicina sadarbību starp dalībvalstīm un informācijas apmaiņu par jautājumiem, kas saistīti ar šo direktīvu.

2. Kritisko vienību noturības grupas sastāvā ir dalībvalstu un Komisijas pārstāvji, kuriem vajadzības gadījumā ir drošības pielaide. Ja tas ir relevanti tās uzdevumu veikšanai, Kritisko vienību noturības grupa var uzaicināt attiecīgas ieinteresētās personas piedalīties tās darbā. Ja Eiropas Parlaments to pieprasa, Komisija var uzaicināt ekspertus no Eiropas Parlamenta piedalīties Kritisko vienību noturības grupas sanāksmēs.

Kritisko vienību noturības grupu vada Komisijas pārstāvis.

3. Kritisko vienību noturības grupai ir šādi uzdevumi:
- a) atbalstīt Komisiju, kad tā palīdz dalībvalstīm stiprināt to spēju palīdzēt nodrošināt kritisko vienību noturību saskaņā ar šo direktīvu;
 - b) analizēt stratēģijas, lai apzinātu paraugpraksi attiecībā uz minētajām stratēģijām;
 - c) veicināt paraugprakses apmaiņu attiecībā uz to, kā dalībvalstis identificē kritiskās vienības, ievērojot 6. panta 1. punktu, tostarp attiecībā uz pārrobežu un starpnozaru atkarību un attiecībā uz riskiem un incidentiem;
 - d) attiecīgā gadījumā jautājumos, kas saistīti ar šo direktīvu, sniegt ieguldījumu dokumentos par noturību Savienības līmenī;

- e) palīdzēt sagatavot 7. panta 3. punktā un 13. panta 5. punktā minētās pamatnostādnes un pēc pieprasījuma – jebkādus deleģētos vai īstenošanas aktus, kas pieņemti ievērojot šo direktīvu;
- f) analizēt 9. panta 3. punktā minētos kopsavilkuma ziņojumus, lai veicinātu paraugprakses apmaiņu par darbībām, kas veiktas saskaņā ar 15. panta 3. punktu;
- g) apmainīties ar paraugpraksi attiecībā uz 15. pantā minēto incidentu paziņošanu;
- h) apspriest padomdevēju misiju kopsavilkuma ziņojumus un gūto pieredzi saskaņā ar 18. panta 10. punktu;
- i) apmainīties ar informāciju un paraugpraksi inovācijas, pētniecības un izstrādes jomā saistībā ar kritisko vienību noturību saskaņā ar šo direktīvu;
- j) attiecīgā gadījumā apmainīties ar informāciju jautājumos, kas attiecas uz kritisko vienību noturību, ar attiecīgajām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām.

4. Līdz ... [24 mēneši no šīs direktīvas stāšanās spēkā dienas] un pēc tam reizi divos gados Kritisko vienību noturības grupa izstrādā darba programmu par pasākumiem, kas jāveic, lai īstenotu tai noteiktos mērķus un uzdevumus. Minētā darba programma ir saderīga ar šīs direktīvas prasībām un mērķiem.
5. Kritisko vienību noturības grupa regulāri un jebkurā gadījumā vismaz reizi gadā tiekas ar Sadarbības grupu, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu (ES) .../...⁺, veicinātu un atvieglotu sadarbību un informācijas apmaiņu.
6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka Kritisko vienību noturības grupas darbības procedūras, ievērojot 1. panta 4. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 24. panta 2. punktā.
7. Komisija iesniedz Kritisko vienību noturības grupai kopsavilkuma ziņojumu par informāciju, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar 4. panta 3. punktu un 5. panta 4. punktu, līdz ... [četri gadi no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], pēc tam pēc vajadzības un vismaz reizi četros gados.

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

20. pants

Komisijas atbalsts kompetentajām iestādēm un kritiskajām vienībām

1. Komisija attiecīgā gadījumā atbalsta dalībvalstis un kritiskās vienības to pienākumu izpildē saskaņā ar šo direktīvu. Komisija sagatavo Savienības līmeņa pārskatu par pārrobežu un starpnozaru riskiem pamatpakalpojumu sniegšanai, organizē 13. panta 4. punktā un 18. pantā minētās padomdevējas misijas un sekmē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un ekspertiem visā Savienībā.
2. Komisija papildina 10. pantā minētās dalībvalstu darbības, izstrādājot paraugpraksi, vadlīniju materiālus un metodes, izstrādājot pārrobežu apmācības pasākumus un praktiskās nodarbības, lai pārbaudītu kritisko vienību noturību.
3. Komisija informē dalībvalstis par finanšu resursiem Savienības līmenī, kas tām pieejami kritisko vienību noturības uzlabošanai.

VI nodaļa

Uzraudzība un izpildes nodrošināšana

21. pants

Uzraudzība un izpildes nodrošināšana

1. Lai novērtētu, vai vienības, kuras dalībvalstis, ievērojot 6. panta 1. punktu, ir identificējušas par kritiskajām vienībām, izpilda šajā direktīvā noteiktos pienākumus, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir pilnvaras un līdzekļi, lai:
 - a) veiktu kritiskās infrastruktūras pārbaudes uz vietas un telpās, ko kritiskā vienība izmanto, lai sniegtu savus pamatpakalpojumus, un neklātienē uzraudzītu pasākumus, ko kritiskās vienības veic saskaņā ar 13. pantu;
 - b) veiktu vai uzdotu veikt revīzijas attiecībā uz kritiskajām vienībām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir pilnvaras un līdzekļi, ja tas nepieciešams šajā direktīvā minēto uzdevumu veikšanai, pieprasīt, lai Direktīvas (ES) .../...⁺ vienības, ko dalībvalstis ir identificējušas par šīs direktīvas kritiskajām vienībām, minēto iestāžu noteiktā samērīgā termiņā sniegtu:
 - a) informāciju, kas vajadzīga, lai novērtētu, vai pasākumi, kurus minētās vienības veic savas noturības nodrošināšanai, atbilst 13. pantā noteiktajām prasībām;

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

- b) pierādījumus par efektīvu šo pasākumu īstenošanu, tostarp tādas revīzijas rezultātus, kuru veicis minētās vienības izvēlēts neatkarīgs un kvalificēts revidents un kura veikta par tās līdzekļiem.

Pieprasot šādu informāciju, kompetentās iestādes norāda pieprasījuma nolūku un precizē, kāda informācija tiek prasīta.

- 3. Neskarot iespēju piemērot sankcijas saskaņā ar 22. pantu, kompetentās iestādes pēc šā panta 1. punktā minētajām uzraudzības darbībām vai pēc šā panta 2. punktā minētās informācijas novērtēšanas var dot rīkojumu attiecīgajām kritiskajām vienībām veikt nepieciešamus un samērīgus pasākumus, lai minēto iestāžu noteiktā samērīgā termiņā novērstu visus konstatētos šīs direktīvas pārkāpumus, un sniegt minētajām iestādēm informāciju par veiktajiem pasākumiem. Minētajos rīkojumos jo īpaši ņem vērā pārkāpuma smagumu.

4. Dalībvalsts nodrošina, ka 1., 2. un 3. punktā paredzētās pilnvaras var īstenot, tikai ievērojot atbilstīgus aizsardzības pasākumus. Minētie aizsardzības pasākumi jo īpaši garantē, ka šāda īstenošana notiek objektīvi, pārredzami un samērīgi un ka tiek pienācīgi aizsargātas skarto kritisko vienību tiesības un leģitīmās intereses, piemēram, aizsargāts tirdzniecības noslēpums un komercnoslēpums, tostarp to tiesības tikt uzklautām, tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem neatkarīgā tiesā.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, kad šīs direktīvas kompetentā iestāde, ievērojot šo pantu, novērtē kādas kritiskās vienības atbilstību, attiecīgā kompetentā iestāde informē attiecīgo dalībvalstu Direktīvas (ES) .../...⁺ kompetentās iestādes. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina to, ka šīs direktīvas kompetentās iestādes var lūgt Direktīvas (ES) .../...⁺ kompetentās iestādes īstenot savas uzraudzības un izpildes nodrošināšanas pilnvaras attiecībā uz minētajā direktīvā noteikto nozīmīgu vienību, kas ir identificēta kā kritiskā vienība saskaņā ar šo direktīvu. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas kompetentās iestādes sadarbojas un apmainās ar informāciju ar Direktīvas (ES) .../...⁺ kompetentajām iestādēm.

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

22. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts pasākumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis minētos noteikumus un pasākumus līdz ... [21 mēnesis pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] dara zināmus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

VII nodaļa

Deleģētie un īstenošanas akti

23. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no ... [šīs direktīvas spēkā stāšanās diena].
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 5. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

24. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

VIII nodaļa

Nobeiguma noteikumi

25. pants

Ziņošana un pārskatīšana

Komisija līdz ... [54 mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā novērtē, kādā mērā katra dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

Komisija periodiski pārskata šīs direktīvas darbību un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Minētajā ziņojumā jo īpaši izvērtē šīs direktīvas pievienoto vērtību, tās ietekmi attiecībā uz kritisko vienību noturības nodrošināšanu un to, vai šīs direktīvas pielikumā būtu jāveic grozījumi. Komisija iesniedz pirmo šādu ziņojumu līdz ... [seši gadi un pieci mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas]. Šajā pantā minētās ziņošanas nolūkā Komisija ņem vērā Kritisko vienību noturības grupas attiecīgos dokumentus.

26. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz ... [21 mēnesis pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem un publicē noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Tās piemēro minētos noteikumus no ... [21 mēnesis pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā + viena diena].

2. Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

27. pants
Direktīvas 2008/114/EK atcelšana

Direktīvu 2008/114/EK atceļ no ... [26. panta 1. punkta otrajā daļā noteiktā diena].

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

28. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

29. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

....

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja

PIELIKUMS

Nozares, apakšnozares un vienību kategorijas

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
1. Enerģētika	a) Elektroenerģija	– elektroenerģijas uzņēmumi, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/944 ¹ 2. panta 57. punktā un kas veic "piegādes" funkciju, kā definēts minētās direktīvas 2. panta 12. punktā
		– sadales sistēmas operatori, kā definēts Direktīvas (ES) 2019/944 2. panta 29. punktā
		– pārvades sistēmas operatori, kā definēts Direktīvas (ES) 2019/944 2. panta 35. punktā
		– ražotāji, kā definēts Direktīvas (ES) 2019/944 2. panta 38. punktā
		– nominēti elektroenerģijas tirgus operatori, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/943 ² 2. panta 8. punktā

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/944 (2019. gada 5. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES (OV L 158, 14.6.2019., 125. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/943 (2019. gada 5. jūnijs) par elektroenerģijas iekšējo tirgu (OV L 158, 14.6.2019., 54. lpp.).

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
		– tirgus dalībnieki, kā definēts Regulas (ES) 2019/943 2. panta 25. punktā un kas sniedz agregēšanas, pieprasījumu reakcijas vai enerģijas uzkrāšanas pakalpojumus, kā definēts Direktīvas (ES) 2019/944 2. panta 18., 20. un 59. punktā
	b) Centralizētā siltumapgāde un aukstumapgāde	– centralizētas siltumapgādes vai centralizētas aukstumapgādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2018/2001 ¹ 2. panta 19. punktā, operatori
	c) Nafta	– naftas pārvades cauruļvadu operatori
		– naftas ražošanas, pārstrādes un attīrīšanas iekārtu, kā arī uzglabāšanas un pārvades operatori
		– centrālās krājumu uzturēšanas struktūras, kā definēts Padomes Direktīvas 2009/119/EK ² 2. panta f) punktā

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.).

² Padomes Direktīva 2009/119/EK (2009. gada 14. septembris), ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves (OV L 265, 9.10.2009., 9. lpp.).

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
	d) Gāze	– piegādes uzņēmumi, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/73/EK ¹ 2. panta 8. punktā
		– sadales sistēmas operatori, kā definēts Direktīvas 2009/73/EK 2. panta 6. punktā
		– pārvades sistēmas operatori, kā definēts Direktīvas 2009/73/EK 2. panta 4. punktā
		– uzglabāšanas sistēmas operatori, kā definēts Direktīvas 2009/73/EK 2. panta 10. punktā
		– SDG sistēmas operatori, kā definēts Direktīvas 2009/73/EK 2. panta 12. punktā
		– dabasgāzes uzņēmumi, kā definēts Direktīvas 2009/73/EK 2. panta 1. punktā
		– dabasgāzes pārstrādes un attīrīšanas iekārtu operatori
	e) Ūdeņradis	– Ūdeņraža ražošanas, uzglabāšanas un pārvades operatori

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (OV L 211, 14.8.2009., 94. lpp.).

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
2.	Transports	a) Gaisa transports
		– gaisa pārvadātāji, kā definēts Regulas (EK) Nr. 300/2008 3. panta 4. punktā un ko izmanto komerciālos nolūkos
		– lidostu administrācijas, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/12/EK ¹ 2. panta 2. punktā, lidostas, kā definēts minētās direktīvas 2. panta 1. punktā, tostarp pamattīkla lidostas, kas uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1315/2013 ² II pielikuma 2. iedaļā; un vienības, kuras nodarbojas ar tādu palīgiekārtu ekspluatāciju, kuras atrodas lidostās
		– satiksmes vadības kontroles operatori, kas sniedz gaisa satiksmes vadības (ATC) pakalpojumus, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 549/2004 ³ 2. panta 1. punktā

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/12/EK (2009. gada 11. marts) par lidostas maksām (OV L 70, 14.3.2009., 11. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1315/2013 (2013. gada 11. decembris) par Savienības pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 661/2010/ES (OV L 348, 20.12.2013., 1. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 549/2004 (2004. gada 10. marts), ar ko nosaka pamatu Eiropas vienotās gaisa telpas izveidošanai (pamatregula) (OV L 96, 31.3.2004., 1. lpp.).

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
	b) Dzelzceļa transports	– infrastruktūras pārvaldītāji, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/34/ES ¹ 3. panta 2. punktā
		– dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi, kā definēts Direktīvas 2012/34/ES 3. panta 1. punktā, un apkalpes vietas operatori, kā definēts minētās direktīvas 3. panta 12. punktā
	c) Ūdens transports	– iekšējo, jūras un piekrastes ūdens transporta pasažieru un kravu pārvadājumu sabiedrības, kā attiecībā uz jūras transportu definēts Regulas (EK) Nr. 725/2004 I pielikumā, neietverot atsevišķus kuģus, kurus ekspluatē minētās sabiedrības

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu (OV L 343, 14.12.2012., 32. lpp.).

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
		<ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="890 230 1450 488">– ostu pārvaldības struktūras, kā definēts Direktīvas 2005/65/EK 3. panta 1. punktā, tostarp to ostas iekārtas, kā definēts Regulas (EK) Nr. 725/2004 2. panta 11. punktā, un vienības, kas ekspluatē ēkas un iekārtas, kuras atrodas ostās <li data-bbox="890 499 1450 676">– kuģu satiksmes dienestu operatori (<i>VTS</i>), kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/59/EK¹ 3. panta o) punktā

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/59/EK (2002. gada 27. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu un atceļ Padomes Direktīvu 93/75/EEK (OV L 208, 5.8.2002., 10. lpp.).

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
	d) Autotransports	<ul style="list-style-type: none"> – par autoceļiem atbildīgās iestādes, kā definēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/962¹ 2. panta 12. punktā, kuras ir atbildīgas par satiksmes pārvaldības kontroli, izņemot publiskas vienības, attiecībā uz kurām satiksmes pārvaldība vai intelektisko transporta sistēmu vadība ir nebūtiska to vispārējās darbības daļa – tādu inteliģento transporta sistēmu operatori, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/40/ES² 4. panta 1. punktā

¹ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/962 (2014. gada 18. decembris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/40/ES attiecībā uz reāllaika satiksmes informācijas pakalpojumu nodrošināšanu visā ES (OV L 157, 23.6.2015., 21. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/40/ES (2010. gada 7. jūlijs) par pamatu inteliģento transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem (OV L 207, 6.8.2010., 1. lpp.).

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
	e) Sabiedriskais transports	– sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 1370/2007 ¹ 2. panta d) punktā
3.	Banku nozare	– kredītiestādes, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punktā
4.	Finanšu tirgus infrastruktūra	– tādu tirdzniecības vietu operatori, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 24. punktā
		– centrālie darījumu partneri (<i>CCP</i>), kā definēts Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 1. punktā

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.).

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
5. Veselība		– veselības aprūpes sniedzēji, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/24/ES ¹ 3. panta g) punktā
		– ES references laboratorijas, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) .../... par nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem ²⁺ 15. pantā
		– vienības, kas veic zāļu pētniecības un izstrādes darbības, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/83/EK ³ 1. panta 2. punktā

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (OV L 88, 4.4.2011., 45. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) .../... (... gada ...) par nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 1082/2013/ES (OV ...).

⁺ OV: lūdzu tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 40/22 (2020/0322 (COD)) ietvertās regulas numuru un zemsvītras piezīmē norādīt minētās regulas numuru, pieņemšanas dienu un OV atsauci.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
		– vienības, kas ražo farmaceitiskās pamatvielas un farmaceitiskos preparātus, kas minēti <i>NACE</i> 2. red. C iedaļas 21. nodaļā
		– vienības, kas ražo medicīniskās ierīces, kuras uzskata par kritiskām sabiedrības veselības ārkārtas situācijā ("sabiedrības veselības ārkārtas situācijā kritiski svarīgo ierīču saraksts") Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2022/123 ¹ 22. panta nozīmē
		– vienības, kurām ir Direktīvas 2001/83/EK 79. pantā minētā izplatīšanas atļauja

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/123 (2022. gada 25. janvāris) par pastiprinātu Eiropas Zāļu aģentūras lomu attiecībā uz zālēm un medicīniskajām ierīcēm krīzgatavības un krīžu pārvarēšanas kontekstā (OV L 20, 31.1.2022., 1. lpp.).

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
6. Dzeramais ūdens		– dzeramā ūdens piegādātāji un izplatītāji, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2020/2184 ¹ 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, izņemot izplatītājus, kuriem dzeramā ūdens izplatīšana ir nebūtiska daļa no to veiktās patēriņa preču un pārējo preču izplatīšanas vispārējās darbības
7. Notekūdeņi		– uzņēmumi, kas savāc, utilizē vai attīra komunālos notekūdeņus, sadzīves notekūdeņus un rūpnieciskos notekūdeņus, kā definēts Padomes Direktīvas 91/271/EEK ² 2. panta 1), 2) un 3) punktā, izņemot uzņēmumus, kuriem komunālo notekūdeņu, sadzīves notekūdeņu vai rūpniecisko notekūdeņu savākšana, utilizēšana vai attīrīšana ir nebūtiska to vispārējās darbības daļa

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/2184 (2020. gada 16. decembris) par dzeramā ūdens kvalitāti (OV L 435, 23.12.2020., 1. lpp.).

² Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp.).

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
8. Digitālā infrastruktūra		– interneta plūsmu apmaiņas punkta pakalpojumu sniedzēji, kā definēts Direktīvas (ES) .../... ⁺ 6. panta 18) punktā
		– DNS pakalpojumu sniedzēji, kā definēts Direktīvas (ES) .../... ⁺ 6. panta 20) punktā, izņemot saknes nosaukuma serveru operatorus
		– augstākā līmeņa domēnu nosaukumu reģistri, kā definēts Direktīvas (ES) .../... ⁺ 6. panta 21) punktā
		– mākoņdatošanas pakalpojuma sniedzēji, kā definēts Direktīvas (ES) .../... ⁺ 6. panta 30) punktā
		– datu centru pakalpojumu sniedzēji, kā definēts Direktīvas (ES) .../... ⁺ 6. panta 31) punktā

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
		– satura piegādes tīkla nodrošinātāji, kā definēts Direktīvas (ES) .../... ⁺ 6. panta 32) punktā
		– uzticamības pakalpojumu sniedzēji, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 910/2014 ¹ 3. panta 19. punktā
		– publisko elektronisko sakaru tīklu nodrošinātāji, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2018/1972 ² 2. panta 8. punktā,
		– elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēji, kā definēts Direktīvas (ES) 2018/1972 2. panta 4. punktā, ciktāl to pakalpojumi ir publiski pieejami

⁺ OV: lūgums tekstā ievietot dokumentā PE-CONS 32/22 (2020/0359(COD)) ietvertās direktīvas numuru.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1972 (2018. gada 11. decembris) par Eiropas Elektronisko sakaru kodeksa izveidi (OV L 321, 17.12.2018., 36. lpp.).

Nozares	Apakšnozares	Vienību kategorijas
9. Valsts pārvaldes vienības		– centrālo valdību valsts pārvaldes vienības, ko definējušas dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem
10. Kosmoss		– zemes infrastruktūras, kas pieder dalībvalstīm vai privātpersonām vai ko pārvalda un ekspluatē dalībvalstis vai privātpersonas, operatori, kuri atbalsta kosmosā izvietotu pakalpojumu sniegšanu, izņemot publisko elektronisko sakaru tīklu nodrošinātājus, kā definēts Direktīvas (ES) 2018/1972 2. panta 8. punktā
11. Pārtikas ražošana, pārstrāde un izplatīšana		– pārtikas uzņēmumi, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 ¹ 3. panta 2. punktā un kuri nodarbojas tikai ar loģistiku un izplatīšanu vairumtirdzniecībā un liela mēroga rūpniecisko ražošanu un pārstrādi

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).